

BEIARN
kommune

MØTEINNKALLING

Utvalg: PLAN OG RESSURSUTVALGET

Møtested: Møterommet, Kommunehuset

Møtedato: 05.06.2019 **Tid:** 10:00

Eventuelt forfall meldes til tlf.

Varamedlemmer møter etter nærmere avtale.

Innkalte:

Funksjon	Navn	Forfall	Møtt for
Leder	Ole Håkon Hemminghytt		
	Linda Larsen		
	Rune Jørgensen		
	Hilde Rasch Olsen		
	Tone Helbostad		

SAKSLISTE

Saksnr.	Arkivsaksnr.
	Tittel

REFEERATER

DELEGERTE VEDTAK

20/19	19/304 GODKJENNING AV PROTOKOLL PLAN OG RESSURSUTVALGET
21/19	19/275 TILLEGGSTOMT TIL 15/21
22/19	19/174 SØKNAD OM DISPENSASJON FRA KOMMUNEPLANENS AREALDEL BRUKSENDRING HYTTE OG NYBYGG TIL ENEBOLIG GNR 50/40 TARNESVEIEN 24
23/19	19/189 SØKNAD OM DISPENSASJON FRA KOMMUNEPLANENS AREALDEL - BADSTUE 45/6
24/19	19/222 SØKNAD OM TILLATELSE TIL TILTAK - RIVING AV GAMMEL OG OPPFØRING NY FRITIDSBOLIG TVERRÅNES GNR 62/5 KARIN OG KJELL VEIGÅRD

25/19	19/165 SØKNAD OM DISPENSASJON FRA LOV OM MOTORFERDSEL I UTMARK OG VASSDRAG KURT JACOBSEN
26/19	19/179 SØKNAD OM DISPENSASJON FRA LOV OM MOTORFERDSEL I UTMARK OG VASSDRAG - KARSTEN STEEN
27/19	19/207 BEHANDLING AV SØKNAD OM DISPENSASJON FRA MOTORFERDSELLOVEN - BARMARK - RUDOLF INGVALDSEN
28/19	19/237 MOTORFERDSEL I UTMARK - BARMARK - ARNE FRANTZEN
29/19	19/238 MOTORFERDSEL I UTMARK - BARMARK STIG-OVE MYRLAND
30/19	19/241 MOTORFERDSEL I UTMARK - BARMARK - GULLAUG STEEN
31/19	19/253 SØKNAD OM DISPENSASJON FRA MOTORFERDSELLOVEN - RITA FRANTZEN
32/19	19/259 SØKNAD OM DISPENSASJON FRA MOTORFERDSELLOVEN - THOR JAN BREIMO
33/19	19/260 SØKNAD OM DISPENSASJON FRA MOTORFERDSELLOVEN - SONJA EIDISSEN
34/19	19/262 SØKNAD OM DISPENSASJON FRA LOV OM MOTORFERDSEL I UTMARK OG VASSDRAG - JOHN-ARNE HUSMO
35/19	19/273 MOTORFERDSEL I UTMARK - JARL DOKMO
36/19	19/293 SØKNAD OM DISPENSASJON FRA MOTORFERDSELLOVEN - BARMARK - JUDITH BRENDMO

Beiarn kommune, 29.05.2019

Ole Håkon Hemminghytt
Leder

REFERERES FRA DOKUMENTJOURNAL

Dato: - Utvalg: PLR Plan og ressursutvalget

Saksnr Løpenr	Regdato Navn Innhold	Avd/Sek/Sakb	Arkivkode
16/979-45 1348/19	15.03.2019 Salten Regionråd HØRINGSINNSPILL VEDRØRENDE VIKTIGE FYLKESVEGER FOR NÆRINGSTRANSPORT I NORDLAND	BK//OPN 026	
18/2-9 1519/19	21.03.2019 Norges vassdrags- og energidirektorat ORIENTERING OM VEDTAK 132/22 KV - KJELLING TRANSFORMATORSTASJON	BK/TEK/FM S01	
17/7-19 1544/19	25.03.2019 Fylkesmannen i Nordland VEDR KOMMUNENES BEHANDLING AV SØKNADER OM MOTORFERDSEL I UTMARK	BK/TEK/TOS K01	
18/448-5 1760/19	02.04.2019 Utmarkskommunenes sammenslutning USS NASJONAL RAMME FOR VINDKRAFT PÅ LAND	BK/TEK/AMW S82	
17/609-9 1838/19	04.04.2019 Nordkontakt AS BREDBÅND I BODØ-REGIONEN OG UTFASING AV KOBBERNETTET	BK/NRING/BB N62	
18/663-19 1876/19	05.04.2019 REFERAT FRA MØTE OM SNØSKUTERLØYPE TIL KVALVATNET OG LILLE KVALVATNET DEN 04.04.2019	BK/TEK/TOS K01	
18/590-4 1909/19	08.04.2019 Salten Reinbeitedistrikt v/ Per Ole Oskal RE:SØKNAD OM OVERTAKELSE - BUKKHÅUGBUA 1/7	BK/TEK/AMW V07	
18/590-5 1910/19	08.04.2019 Lill Katrin Sletteng AD. SØKNAD OM OVERTAKELSE AV BUKKHÅGHYTTA	BK/TEK/AMW V07	

17/4-21 2374/19	06.05.2019	BK/TEK/TOS	K01	Trones Grunneierlag Sa RAPPORT ANG. BRUKEN AV FISKELØYPA
19/7-5 2576/19	13.05.2019	BK/TEK/TOS	GNR 14/6	Fylkesmannen i Nordland FRADELING AV SAVJORD STAVKIRKE - MÅ SKJE GJENNOM REGULERINGSPLAN
18/302-8 2839/19	23.05.2019	BK/TEK/TS	K60	Harald Strand INNSIGELSE. ANMODNING OM NY VURDERING AV DEN FASTSATTE GRENSE MELLOM ELV OG SJØ I TVERVIK

Alle kommuner i Nordland

Fylkesmannen i Nordland		
Ansøker	Dato	Innvalgsnr
17/7	19	1544/19
25 MAR 2019		
K01		
K05		

Saksbehandler, innvalgstelefon

Øyvind Skogstad, 75 53 15 68

Hanne M. K. Hanssen, 75 53 15 54

Vedr kommunens behandling av søknader om motorferdsel i utmark

Fylkesmannen viser til vårt brev av 3. april 2018 hvor vi ba om innsyn i kommunenes arbeid med motorferdsel i utmark. Vi viser også til fagdag for kommunale saksbehandlere som vi arrangerte 8. november 2018, hvor intensjonen var å gjøre flere saksbehandlere i kommunene trygge på lovverket, slik at det kan gjøres gode vurderinger innenfor rammene av regelverket.

Etter å ha gjennomgått mottatte saker og på bakgrunn av våre erfaringer fra fagdagen, ser vi at det er stor variasjon i kommunenes kompetanse på dette saksfeltet. I mange kommuner gjøres det gode vurderinger i sakene vi har sett på, men vi ser også at det i alle kommunene fattes vedtak som ikke er innenfor rammene av regelverket, eller hvor vurderinger og begrunnelse er mangelfull. Vi erfarer at flere kommuner på en del områder har etablert praksis som ikke er i tråd med gjeldende regelverk.

Fylkesmannens videre arbeid med motorferdsel i utmark

Fylkesmannen vil fortsatt ha fokus på veiledning av kommunene. Vi vil også som en del av vårt oppdrag på dette fagfeltet, gjennomføre lovlighetskontroller av kommunale vedtak. I første omgang på saker som vi blir oppmerksomme på gjennom bl.a. henvendelser til oss og medieoppslag. På sikt er det også aktuelt å be om innsyn i utvalgte saker fra kommunene. Vi har ikke kapasitet til å gi konkret tilbakemelding på alle vedtak som ble oversendt til oss våren 2018, men vi vil vurdere omgjøring av vedtak som er klart ugyldige.

Vår behandling av klagesaker og omgjøringsvedtak vil løpende bli publisert på våre nettsider under tema Motorferdsel; <https://www.fylkesmannen.no/Nordland/Miljo-og-klima/Motorferdsel/>.

Veiledning på utvalgte tema

Ut fra våre erfaringer så langt vil vi trekke fram noen utvalgte tema hvor vi særlig ser at det er behov for veiledning. Ikke alle forhold er like aktuelle for alle kommunene, men de fleste forhold er relevante for et stort antall av kommunene i Nordland.

Bruk tilgjengelig veiledning

Vi vil sterkt anbefaler at kommunen i den daglige saksbehandlingen bruker veiledningene på <http://www.miljokommune.no/Temaoversikt/Motorferdsel/>. Der finnes blant annet flytskjema for saksbehandling med veiledning til de ulike relevante bestemmelsene, sjekklistor og maler for utforming av dispensasjoner. Vi anbefaler også at dere setter dere inn i «ofte stilte spørsmål og svar». Miljødirektoratet arbeider for tiden med en omorganisering av sine nettsider, hvor informasjon om motorferdsel blir lagt på en ny side: <https://www.miljodirektoratet.no/ansvarsomrader/friluftsliv/motorferdsel-regulering-utmark/>.

Tilstrekkelige vurderinger og begrunnelser

Forvaltningsloven stiller krav om at enkeltvedtak skal begrunnes. Vi erfarer at mange ikke gjør tilstrekkelig gode vurderinger og begrunnelser i saken. Det er viktig at det synliggjøres hvilke konkrete vurderinger som er gjort – knyttet til de forhold som er relevante for den aktuelle bestemmelsen som saken behandles etter. I alle saker hvor kommunen kan gi dispensasjon for motorferdsel i utmark, er det knyttet vilkår til hvilke forhold som må foreligge for at kommunen skal kunne innvilge søknaden etter den aktuelle bestemmelsen. I saksdokumentene må dette synliggjøres.

For eksempel må følgende vilkår være oppfylt for at det skal kunne gis dispensasjon etter nasjonal forskrift § 6:

- søkeren må påvise et særlig behov,
- behovet må ikke knytte seg til turkjøring,
- behovet må ikke kunne dekkes på annen måte,
- behovet må vurderes mot mulige skader og ulemper i forhold til et mål om å redusere motorferdselen til et minimum.

I flere tilfeller ser vi at administrasjonen i sin innstilling har begrunnet sitt forslag til vedtak, men at det mangler vurderinger og begrunnelser dersom politisk utvalg velger å fatte et annet vedtak. Der politisk utvalg fatter vedtak i strid med administrasjonens innstilling, må utvalget begrunne sitt vedtak.

Behandling av klager på vedtak

I saker hvor kommunen fatter vedtak etter motorferdselloven eller nasjonal forskrift er Fylkesmannen klageinstans. Dersom kommunen som underinstans tar klagen til følge (helt eller delvis), skal saken ikke sendes klageinstansen. Dersom kommunen ikke tar klagen til følge, skal sakens dokumenter sendes til Fylkesmannen så snart saken er tilrettelagt.

Vi viser til [veiledning om klagebehandling på miljokommune.no](#), og presiserer at det på motorferdselsområdet ikke er intern klageordning i kommunene. Det er Fylkesmannen som er klageinstans. Kommuner som praktiserer dette feil må umiddelbart endre sin praksis. Klagesaker som feilaktig ikke er sendt til Fylkesmannen som klageinstans og som ikke har mistet sin aktualitet (for eksempel at tillatelser er utgått på dato), må oversendes til oss for endelig klagebehandling.

Behandling av saker etter nasjonal forskrift § 6

Flere kommuner behandler en del søknader etter nasjonal forskrift § 6 administrativt. Avgjørelser etter nasjonal forskrift § 6 om unntakstilfelle kan ikke delegeres til administrasjonen. I saker der vedtaket vurderes etter denne hjemmelen, må saken behandles i kommunestyret eller annet folkevalgt organ. Kommunens delegeringsreglement vil være avgjørende for hvor saken behandles.

Behandling av saker etter nasjonal forskrift § 5 første ledd bokstav b)

I forbindelse med behandlinger av søknader om kjøring for funksjonshemmede kan kommunen kreve legeerklæring som dokumentasjon. Vi anbefaler generelt at kommunen gjør dette, og at vår mal for legeerklæring brukes (Denne finner du [HER](#)). Vi vil imidlertid presisere at det i vurderingen og begrunnelsen ikke er tilstrekkelig å kun vise til at det er sendt inn legeerklæring. Kommunen må gjøre selvstendige vurderinger om hvorvidt vilkårene for å kunne innvilge dispensasjon er oppfylt. Adgangen til å gi tillatelse gjelder varig funksjonshemming. Personer som på grunn av alder eller midlertidig sykdom er bevegelseshemmede, går ikke under bestemmelsen. Adgangen gjelder heller ikke for transport på barmark. Dispensasjon for disse må i tilfelle vurderes etter § 6.

Behandling av saker etter nasjonal forskrift § 5 første ledd bokstav c)

Transport av bagasje og utstyr til egen hytte er blant de vanligste grunnene til at det søkes om tillatelse til motorisert ferdsel i utmark. Det blir ansett som et kulant formål, forutsatt at vilkårene for å kunne gi tillatelse er til stede. Det må dreie seg om transport av bagasje og mellom bilvei og egen hytte, der hytta ligger minst 2,5 km fra brøytet bilvei, samt at det i området ikke er mulighet for leiekjøring.

På Miljokommune.no finnes det konkret veiledning til hvordan denne bestemmelsen skal forstås, se også under «[ofte stilte spørsmål og svar](#)». Vi vil i dette brevet trekke fram følgende forhold:

- Stortinget behandlet i mai 2018 et forslag om å fjerne avstandskravet på 2,5 kilometer, hvor forslaget *ikke* ble vedtatt. I etterkant har Klima- og miljødepartementet presisert at kommunene har et skjønn i valg av målemetode for å fastsette avstanden mellom hytte og brøytet bilvei. Kommunene er ikke bundet til å måle avstanden i luftlinje. Det avgjørende for om tillatelse kan gis er om den *reelle avstanden* mellom hytte og brøytet bilvei er over 2,5 km. Dette vil si den korteste, men likevel praktisk aktuelle stien eller traseen som hytteeier kan bruke mellom hytta og bilveien. Dersom denne er over 2,5 km, og det ikke er mulig å leie transport, har kommunen hjemmel til å gi tillatelse. Departementet bemerker for ordens skyld at hytteeier ikke har krav på å få tillatelse selv om avstanden er over 2,5 km. Dette er opp til kommunen å bestemme.
- Avstanden skal måles mellom hytte og nærmeste brøytete bilvei. Det vil si at det ikke kan tas utgangspunkt i nærmeste parkeringsplass når avstanden skal måles.
- Fylkesmannen har i vinter fått spørsmål om hvor mange som *samtidig* kan kjøre til en hytte med én eier. Vi har også behandlet en klage om dette temaet i 2018. Vi vil presisere at det etter motorferdselsforskriften § 5 første ledd bokstav c) bare kan gis én tillatelse, og da til hytteeier. Avklaringen av hvem som kan anses som nærmeste familie, har bare betydning for hvem som kan benytte den aktuelle tillatelsen.

Det er også en klar forutsetning at én tillatelse etter § 5 første ledd bokstav c) gjelder for én snøskuter. Den ene skuteren skal benyttes til å transportere bagasje og utstyr, og personer kan sitte på dersom det er plass sammen med bagasjen. Det har aldri vært lovgivers intensjon å åpne for bruk av mer enn én snøskuter for kjøring til en enkelt hytte. Denne ene skuteren med slede gjør det mulig å frakte mye bagasje og utstyr, og det er dette som er grunnlag for tillatelsen.

Bruk av vilkår i forbindelse med dispensasjoner

Det framgår av nasjonal forskrift § 7 at kommunen kan sette vilkår for dispensasjoner.

Formålet med motorferdselloven er ut fra et samfunnsmessig helhetssyn å regulere motorferdselen i utmark og vassdrag med sikte på å verne om naturmiljøet og fremme trivselen. Videre står det i formålsparagrafen til nasjonal forskrift at all motorferdsel i utmark og på islagte vassdrag skal foregå aktsomt og hensynsfullt for å unngå skade og ulempe for naturmiljøet og mennesker.

For å ivareta formålene med motorferdselregelverket på en tilfredsstillende måte mener Fylkesmannen at det i de fleste tilfellene er nødvendig å stille konkrete vilkår knyttet til dispensasjoner, som konkret kartfestet løypetrasé, begrensninger i antall turer og begrensninger i antall dager og tidspunkt på døgnet.

Dispensasjon og vilkår må utformes slik at de er kontrollerbare for politi og oppsyn.

Mer informasjon?

Se veiledningene på <http://www.miljokommune.no/Temaoversikt/Motorferdsel/>. Kontakt gjerne også saksbehandlere hos Fylkesmannen;

Hanne M. K. Hanssen, fmnohah@fylkesmannen.no, 75 53 15 54 eller
Øyvind Skogstad, fmnooys@fylkesmannen.no 75 53 15 68.

Med hilsen

Tom Cato Karlsen

Torfinn Sørensen
fylkesmiljøvernsjef

Dokumentet er elektronisk godkjent

Delegerte vedtak

Dato: - Utvalg: PLR Plan og ressursutvalget

Arkivsak	Dato Navn Innhold	Saksnr.	Avd/Sek/Saksb.	Arkivkode Resultat
19/133	12.03.2019 SØKNAD OM DISPENSASJON FRA LOV OM MOTORFERDSEL I UTMARK OG VASSDRAG EILIF UTHEIM	DS 19/19	BK/TEK/TOS	K01
19/136	15.03.2019 MOTORFERDSEL I UTMARK - SNØSCOOTER JORUNN LAASTAD	DS 20/19	BK/TEK/TOS	K01
19/140	20.03.2019 SØKNAD OM DISPENSASJON FRA BÅNDTVANGSBESTEMMELSENE 6. OG 7. APRIL	DS 21/19	BK/TEK/TOS	K44
19/142	20.03.2019 MOTORFERDSEL I UTMARK - EGIL TOLLÅNES	DS 22/19	BK/TEK/TOS	K01
19/151	25.03.2019 SØKNAD OM BYGGETILLATELSE, 70/1/119 HÅVARD ANTONSEN SÆTERMO OG KAIATOLLÅLI LARSEN	DS 23/19	BK/TEK/TG	GNR 70/1/119 Søknad innvilget
19/157	02.04.2019 SØKNAD OM DISPENSASJON FRA LOV OM MOTORFERDSEL I UTMARK OG VASSDRAG TROND TIDEMANN	DS 24/19	BK/TEK/TOS	K01
19/159	03.04.2019 SØKNAD OM DISPENSASJON FRA LOV OM MOTORFERDSEL I UTMARK OG VASSDRAG LINDA MERETE LARSEN	DS 25/19	BK/TEK/TOS	K01
19/110	04.04.2019 SØKNAD OM DISPENSASJON FRA LOV OM MOTORFERDSEL I UTMARK OG VASSDRAG ESPEN FURFJORD	DS 26/19	BK/TEK/TOS	K01
18/400	04.04.2019 FRADELING ETTER JORDLOVA - PER TRYGVE NESS	DS 27/19	BK/TEK/TOS	GNR 43/6

19/197	05.04.2019	DS 28/19	BK/TEK/TOS	K01
	SØKNAD OM DISPENSASJON FRA LOV OM MOTORFERDSEL I UTMARK OG VASSDRAG BEIARN SNØSCOOTERKLUBB V/RONNY VOLLAN			
19/131	05.04.2019	DS 29/19	BK/TEK/FM	GNR 7/1
	Norconsult AS SØKNAD OM TILLATELSE TIL TILTAK - SMÅBÅTHAVN			
17/487	08.04.2019	DS 30/19	BK/TEK/TG	GNR 16/10
				Søknad avslått
	DISPENSASJON BRUKSENHET I DRIFTSBYGNING PÅ 16/10			
18/400	08.04.2019	DS 31/19	BK/TEK/TOS	GNR 43/6
	SØKNAD OM KONSESJON - KETIL CHRISTOFFERSEN			
18/151	09.04.2019	DS 32/19	BK/TEK/TOS	K01
	MOTORFERDSEL I UTMARK - VIGGO EINAN			
19/186	10.04.2019	DS 33/19	BK/TEK/TOS	K01
	SØKNAD OM DISPENSASJON FRA MOTORFERDSELLOVEN FOR PRØVETAKING AV MINERALSKE RESSURSER - EVJEN GRANITT AS			
19/213	11.04.2019	DS 34/19	BK/TEK/TOS	K01
	SØKNAD OM DISPENSASJON FRA LOV OM MOTORFERDSEL I UTMARK OG VASSDRAG - FYLKESMANNEN I NORDLAND			
19/187	11.04.2019	DS 35/19	BK/TEK/TOS	K01
	SØKNAD OM DISPENSASJON FRA LOV OM MOTORFERDSEL I UTMARK OG VASSDRAG JØRGEN OLSEN			
19/161	12.04.2019	DS 36/19	BK/TEK/TOS	K01
	MOTORFERDSEL I UTMARK - STEIN BÖCKMANN			
19/234	02.05.2019	DS 37/19	BK/TEK/TG	GNR 41/30
	SØKNAD OM TILLATELSE I ETT TRINN - NYTT NÆRINGSBYGG GNR. 41, BNR. 30 GNIST ARKITEKTER AS			
19/207	03.05.2019	DS 38/19	BK/TEK/TOS	K01
	BEHANDLING AV SØKNAD OM DISPENSASJON FRA MOTORFERDSELLOVEN - VINTER - RUDOLF INGVALDSEN			
19/248	08.05.2019	DS 39/19	BK/TEK/TG	GNR 47/5
	DELING AV GNR 47 BNR 5 - BEHANDLING ETTER JORDLOVA § 12			
19/271	13.05.2019	DS 40/19	BK/TEK/TOS	K01
	MOTORFERDSEL I UTMARK - ELLEN ABELGÅRD			

19/235	16.05.2019	DS 41/19	BK/TEK/TG	GNR 32/6/2
	Øyvind Vold			
	TILTAK UTEN ANSVARSRETT - ANNEKS, HEGGMO GNR. 32, BNR. 6, FNR. 2			
19/237	16.05.2019	DS 42/19	BK/TEK/TOS	K01
	MOTORFERDSEL I UTMARK - VINTER - ARNE FRANTZEN			
19/242	20.05.2019	DS 43/19	BK/TEK/TOS	K01
	MOTORFERDSEL I UTMARK - GULLAUG STEEN			

GODKJENNING AV PROTOKOLL PLAN OG RESSURSUTVALGET

Saksbehandler: Karin Nordland
Arkivsaksnr.: 19/304

Arkiv: 033

Saksnr.: **Utvalg** **Møtedato**
20/19 Plan og ressursutvalget

05.06.2019

GODKJENNING AV PROTOKOLL PLAN OG RESSURSUTVALGET

Saksbehandler: Karin Nordland
Arkivsaksnr.: 19/304

Arkiv: 033

Saksnr.: **Utvalg** **Møtedato**
20/19 Plan og ressursutvalget

05.06.2019

TILLEGGSTOMT TIL 15/21

Saksbehandler: Torbjørn Grimstad
Arkivsaksnr.: 19/275

Arkiv: GNR 15/5

Saksnr.: Utvalg
21/19 Plan og ressursutvalget

Møtedato
05.06.2019

Rådmannens innstilling:

Plan- og ressursutvalget i Beiarn kommune innvilger ikke dispensasjon fra kommuneplanens arealdel sitt LNFR-formål for tilleggstomt til fritidseiendommen gnr. 15, bnr. 21.

Vedtaket begrunnes med at plan- og bygningsloven § 19-2 annet ledd setter krav om at fordelene ved å gi dispensasjon må være klart større enn ulempene etter en samlet vurdering. Beiarn kommune viser til at tomten er over 700 m², som er maksimalt tillatt areal for tomter med formål fritidsbebyggelse etter kommuneplanens bestemmelse § 2.6.2 bokstav b.

Saksutredning:

Anita Skjelstad søkte 14. mai 2019 om dispensasjon fra kommuneplanens arealdel for tilleggstomt til 15/21. Søknaden var vedlagt situasjonsplan:

Figur 1: Situasjonsplan fra søknaden som viser ønsket tomt på motsatt side av adkomstvei.

Søknaden mangler begrunnelse, men vurderes som komplett i forhold til å legges frem til plan- og ressursutvalget for politisk behandling.

Bakgrunn:

Saken må vurderes ut fra plan- og bygningsloven § 19-2 annet ledd:

Dispensasjon kan ikke gis dersom hensynene bak bestemmelsen det dispenseres fra, eller hensynene i lovens formålsbestemmelse, blir vesentlig tilsidesatt. I tillegg må fordelene ved å gi dispensasjon være klart større enn ulempene etter en samlet vurdering.

Saken har ingen klare ulemper, men den innebærer heller ikke noen klare fordeler ved å innvilge dispensasjon. Søker oppgir at tilleggstomten skal brukes til vedskjul, men har allerede en tomt i overkant av 700 m², hvorav i underkant av 100 m² er bebygd. Det vurderes derfor som urimelig å innvilge dispensasjon for 200 m² tilleggstomt til vedskjul, så lenge eksisterende tomt vurderes til å ha tilstrekkelig areal til formålet.

Vurdering:

Det vurderes som urimelig å innvilge dispensasjon for 200 m² tilleggstomt til vedskjul, så lenge eksisterende tomt vurderes til å ha tilstrekkelig areal til formålet. Saken har ingen klare ulemper, men den innebærer heller ikke noen klare fordeler ved å innvilge dispensasjon. Totalt sett vil det dermed ikke kunne gjøres et gyldig vedtak om å innvilge dispensasjon i henhold til plan- og bygningsloven kapittel 19.

Vedlegg:

**SØKNAD OM DISPENSASJON FRA KOMMUNEPLANENS AREALDEL
BRUKSENDRING HYTTE OG NYBYGG TIL ENEBOLIG GNR 50/40
TARNESVEIEN 24**

Saksbehandler: Torbjørn Grimstad
Arkivsaksnr.: 19/174

Arkiv: GNR 50/40

Saksnr.: **Utvalg**
22/19 Plan og ressursutvalget

Møtedato
05.06.2019

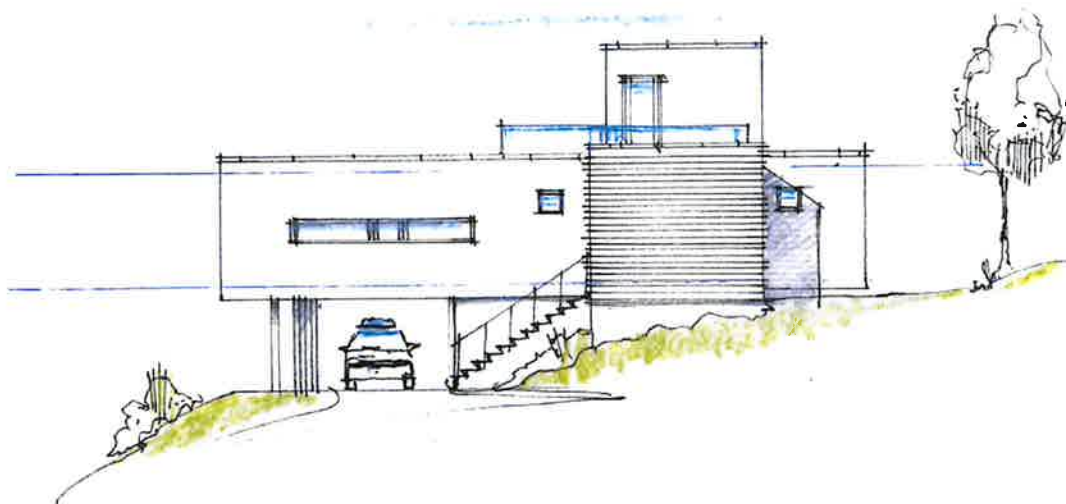
Rådmannens innstilling:

Beiarn kommune er positive til å innvilge dispensasjon fra kommuneplanens arealstatus «Spredt fritidsbebyggelse» for bruksendring fra hytte til hovedombygging til enebolig på gnr. 50, bnr. 40.

Vedtaket begrunnes med at tiltaket vurderes som et mindre bygge- og anleggstiltak langs kommunal vei som ikke utløser reguleringsplikt. Arealet er allerede bebygd og eksisterende fritidsbolig er tilknyttet kommunalt vann. Tiltaket vurderes til å være i henhold til kommuneplanens samfunnsdel sitt målområde om økt bosetting gjennom nye boliger, og aktive grender ved spredt bosetting. I sum vurderes de positive virkningene av tiltaket som større enn de negative.

Resterende behandling delegeres rådmannen.

Saksutredning:

Figur 1: Fasade av omsøkt bolig sett fra nordøst.

Janne Berntsen og Jøran Hemminghyth søkte den 21. mars 2019 om dispensasjon fra kommuneplanens arealdel sin arealstatus «spredt fritidsbebyggelse» for bruksendring fra hytte til hovedombygging til enebolig på gnr. 50, bnr. 40.

Dispensasjonssøknaden regnes som fullstendig fra 13. mai 2019, og begrunnes med at dette er et område hvor det har vært, og er, fast bosetting. Nærmeste nabotomt er fastboende. De viser

også til kommuneplanens samfunnsdel hvor det er et ønske om spredt bosetting i kommunen, samt at tomten allerede er tilknyttet vei og vann.

Bakgrunn:

Saken må vurderes i forhold til plan- og bygningsloven § 19-2:

Dispensasjon kan ikke gis dersom hensynene bak bestemmelsen det dispenseres fra, eller hensynene i lovens formålsbestemmelse, blir vesentlig tilsidesatt. I tillegg må fordelene ved å gi dispensasjon være klart større enn ulempene etter en samlet vurdering.

I dette tilfellet gjelder det en tomt som grenser til kommunal vei og med kommunalt vann. Området som er avsatt til spredt fritidsbebyggelse ligger på oversiden av kommunal vei, og strekker seg fra osen innerst i Tverrvika og utover til Nesodden. Dette er et område på ca 55 dekar som ble avsatt i 2001 for bygging av inntil 4 nye hytter. En ble bygd i forrige kommuneplanperiode, og en er omsøkt i inneværende periode.

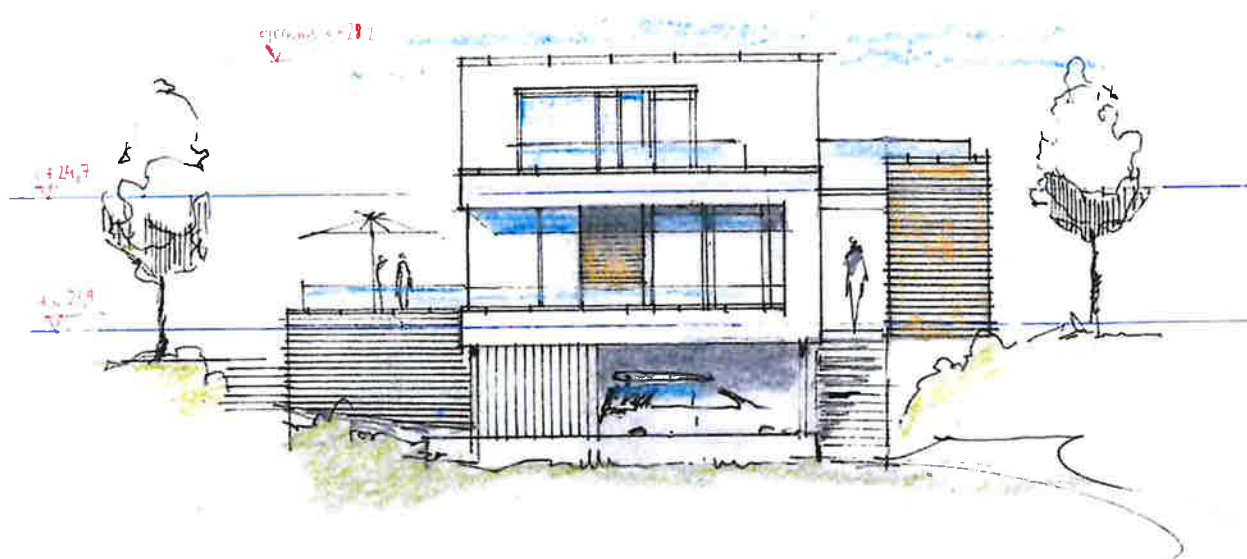
Denne tomten er fra før området ble avsatt til spredt fritidsbebyggelse, og vil dermed ikke være en av de 4 nye tomtene som området ble avsatt for i 2001. Tomten er likevel omfattet av området som er avsatt til spredt fritidsbebyggelse.

Vurdering:

En bruksendring fra fritidsbolig til bolig vil ikke gå ut over kommuneplanens bestemmelser om 4 nye fritidstomter innenfor området. Ut fra behovet for boligtomt og manglende tilgjengelige boligtomter i området, samt tomtens egnethet med kommunal vei og vann, vurderes det at det i dette tilfellet kan innvilges dispensasjon.

Vedlegg:

Tegninger

Fasade S-Ø

FG2

Tarnesveien 24

1861

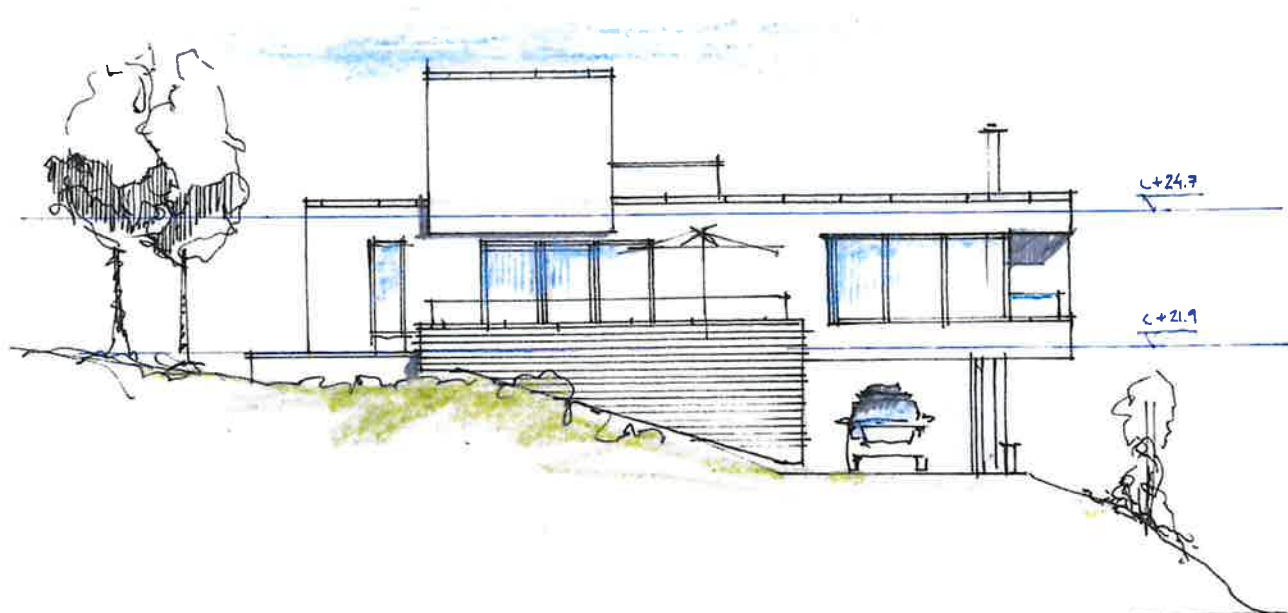
GNR/BNR 50/40
KOMMUNE

DATO 18.03.2019

REVISJON
MÅLSTOKK 1:100

A40-
104

Fasade S-V

FG2

Tarnesveien 24

1861

GNR/BNR 50/40
KOMMUNE

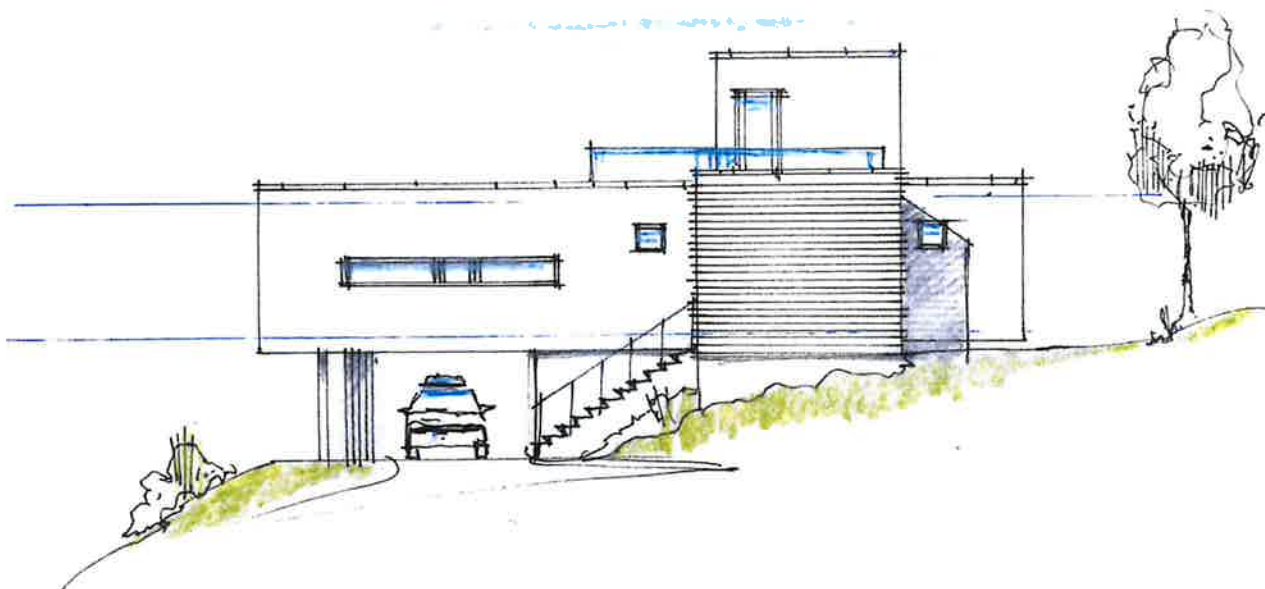
DATO 18.03.2019

REVISJON

MÅLESTOKK 1:100

A40-
102

Fasade N-Ø

FG2

Tarnesveien 24

1861

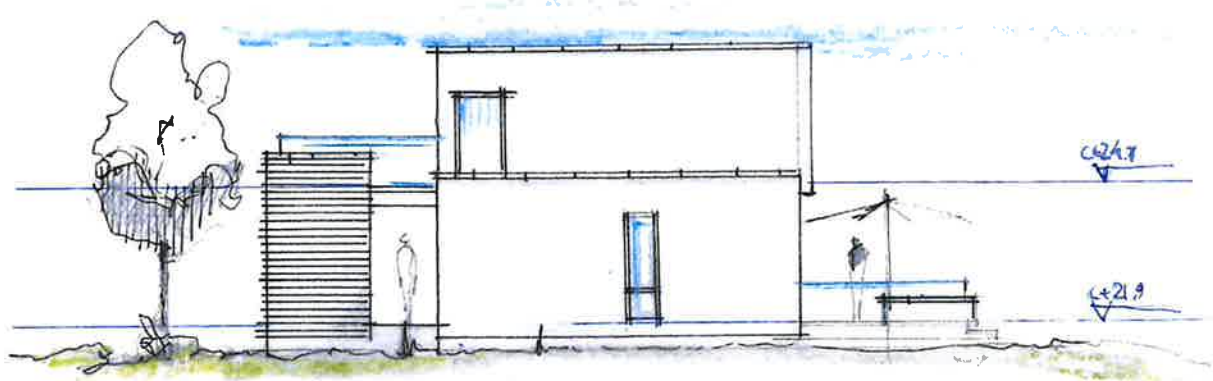
GNR/BNR 50/40
KOMMUNE

DATO 18.03.2019

REVISJON
MÅLESTOKK 1:100

**A40-
101**

Fasade N-V

FG2

Tarnesveien 24

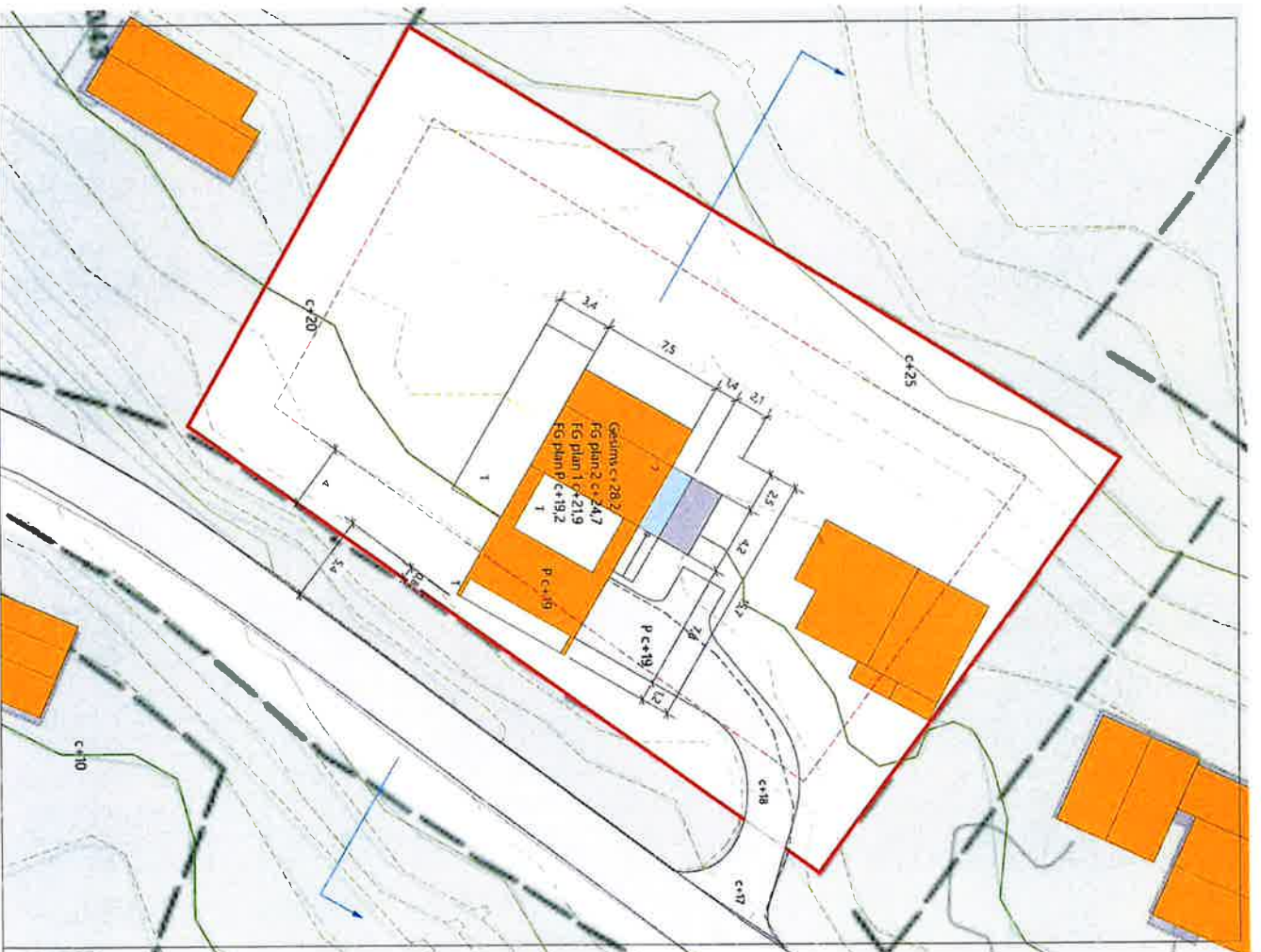
SK
TEH/ABH **1861**

GNR/BNR 50/40
KOMMUNE

DATO 18.03.2019
REVISJON
MÅLESTOKK 1:100

**A40-
103**

Plan 1 Etg.

Tarnesveien 24

1861

KOMMUNE

GNR/BNR

MÅLSTOKK

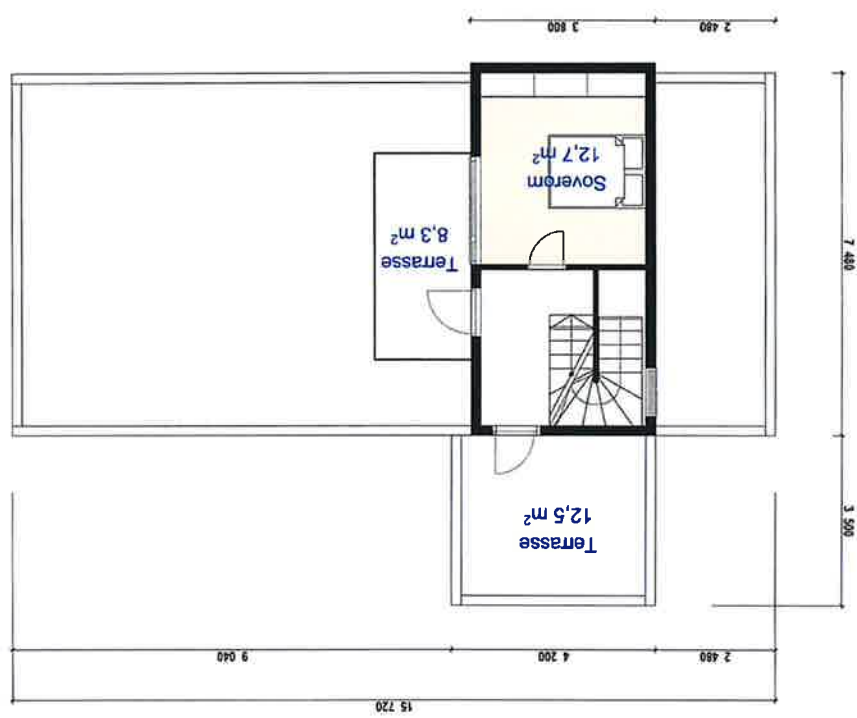
1:100

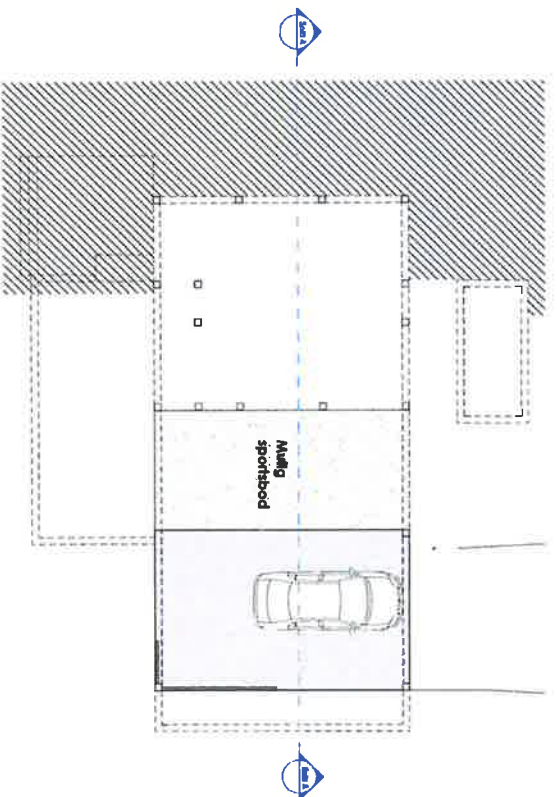
A20-103

Plan 2 Etg.

FG2

Plan under etg.
Tarnesveien 24

FG2
1861
Kommune

GNR/NNR 50/40
REVISION
MAESTROK 1:100

18.03.2019
A20-
101

SØKNAD OM DISPENSASJON FRA KOMMUNEPLANENS AREALDEL - BADSTUE 45/6

Saksbehandler: Torbjørn Grimstad
Arkivsaksnr.: 19/189

Arkiv: GNR 45/6

Saksnr.: **Utvalg** **Møtedato**
23/19 Plan og ressursutvalget

05.06.2019

Rådmannens innstilling:

Plan- og ressursutvalget innvilger ikke dispensasjon fra kommuneplanens arealdel for bygging av badstue på gnr. 45, bnr. 6.

Vedtaket begrunnes med at tiltaket ikke har en klar overvekt av fordeler i forhold til ulemper etter en samlet vurdering. Det er klare fordeler ved tiltaket i forhold til kommunestyrets vedtatte satsing på turisme. Ulempene ved omsøkt tiltak knytter seg til at sikker høyde mot flom i dette området ligger på ca 12 meter, 2 meter over dagens terreng, samt at tiltaket er planlagt i flommarksskog, kartlagt med viktig verdi av miljødirektoratet.

Saksutredning:

Sunniva Wormsen og Hallstein Sandvin søkte om dispensasjon fra kommuneplanens arealdel den 28. mars 2019 for bygging av vedfyrt badstue i 30 meters avstand fra Beiarelva.

Søkere viser til at de ønsker å etablere et lydstudio på gården, og der vil legge vekt på å kunne tilby naturopplevelser til kundene i tilknytning til studiooppholdet. Det å kunne tilby bading i kald elv sammen med badstu vil være en slik opplevelse. Søker viser til at bygget vil bli skjermet av trær og vegetasjon, og at plasseringen 30 meter fra strandlinjen vil bidra til at bygget vil bli lite synlig og til sjenanse for andre som bruker elva.

Bakgrunn:

I forhold til dette bygget er det flere faktorer å vektlegge. Beiarn kommunestyre har vedtatt å satse på turisme, og sett fra et slikt perspektiv har tiltaket klare fordeler vurdert opp mot LNFR-formål og 50 meters byggegrense langs vassdrag. Ved ønsket plassering må det også tas hensyn til flom og naturtypen flommarksskog langs Beiarelva.

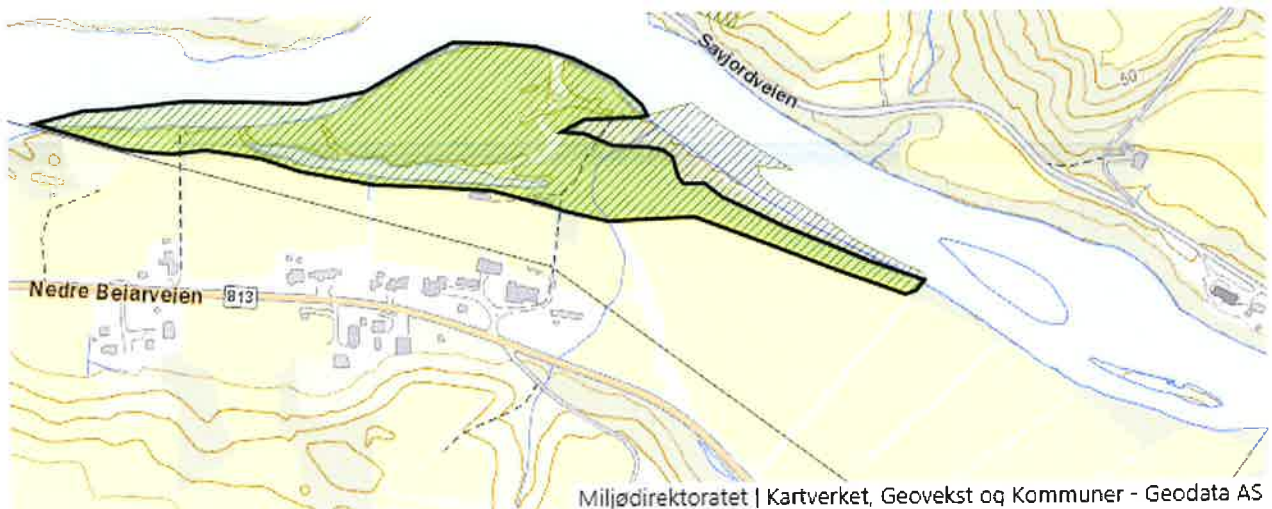
I forhold til flom opplyses det i søknaden at tiltaket ønskes plassert på en forhøyning i terrenget, som er ca 10 meter over havet (moh). Tiltaket er vurdert opp mot krav til sikkerhet mot flom i TEK17 § 7-2. Det er her vurdert at en badstu vil innebære lite personopphold og små økonomiske verdier. Et slikt bygg kan plasseres i gruppe F1 hvor det er krav om sikkerhet mot 20-årsflom. I henhold til flomfarekartleggingen langs Beiarelva vil en 20-årsflom i området nå 11,94 moh. For å kunne innvilge tiltaket må da terrenget heves på en slik måte at det motstår erosjon og eventuell isskuring.

Figur 1: Omsøkt plassering som angitt i søknaden.

I forhold til naturtyper er hele øyra rundt omsøkt plassering kartlagt som flommarksskog eller urte- og grasrik øyr. Ved den omsøkte plasseringen er det flommarksskog med stort artsmangfold:

Busksjiktet er godt utviklet og består av bringebær og rips. Både villrips og forvilla hagerips forekommer. Dominerende arter i feltsjiktet er skogrøyrkvein, strutsevang, mjødurt og geitrams. Andre registrerte arter er vendelrot, tyrihjel, mjødurt, enghumleblom, sløke, skogstorkenebb, kvitbladtistel, turt, fjellkvann, ballblom, engsyre, fuglevikke, skogstjerneblom, firblad, krattmjølke, krypsleie, engsoleie, stornesle, soleihov, ryllik, nyseryllik, gullris, grassestjerneblom, høymol, myrmaure, fjellfiol, gaukesyre, hestehov, vanleg arve, harerug, svæve-art, engsnelle, åkersnelle, skogburkne, fugletelg, rogn. De tørreste partiene er noe kulturpåvirket og grasdominert. Disse inneholder skogrøyrkvein, hundekveke, sølvbunke, hengeaks og enkelte lundrapp. Brede flomvannsløp går gjennom området. Disse består hovedsakelig av åpen grus, men også spredt pionervegetasjon og vannfylte dammer med sumpvegetasjon inngår, bl. a. med flaskestorr, nordlandsstorr, elvesnelle. Det synes også å ha potensial for en variert hekkebestand av spurvefugler, og bør derfor undersøkes nærmere i aktuell hekkesesong, juni-juli.

Figur 2: Utstrekningen av flommarksskogen på Strand.

Vurdering:

Tiltaket med badstue i forbindelse med Beiareelva har klare fordeler i forhold til kommunestyrets vedtatte satsing på turisme. I akkurat dette tilfellet er det forhold knyttet til flom og naturtyper som utgjør tydelige ulemper. Plan- og bygningsloven § 19-2 tredje ledd lyder: «Ved dispensasjon fra loven og forskriften til loven skal det legges særlig vekt på dispensasjonens konsekvenser for helse, miljø, jordvern, sikkerhet og tilgjengelighet.»

I forhold til miljø er tiltak i flommarksskogen en tydelig ulempe, og i forhold til sikkerhet er flom en ulempe med klare grenser i TEK17 § 7-2.

Etter en samlet vurdering har tiltaket ikke klart flere fordeler enn ulemper.

Vedlegg:

Søknad

Søknad om dispensasjon

Gårdsnummer: 45 Bruksnummer: 6
Adresse: Nedre Beiarveien 111, 8110 Moldjord
Tiltakshavere: Sunniva Wormsen, Hallstein Sandvin
Telefon: 411 47 280 / 918 53 327
E-post: sunniva.wo@gmail.com / hallsteinsandvin@gmail.com

Beiarn Kommune		
Ark.saksnr.	Dok.nr.	Reg.nr./Ar.
9/189	1	1668/19
28 MAR 2019		
Ark.kode P	45/6	
Ark.kode S		
Avdeling	Saksbeh.	
Kassasinn	Gårdsreg.	

SØKNAD OM DISPENSASJON FRA KOMMUNEPLANENS AREALDEL

Med samtykke fra grunneier Trond Steen søker vi herved om dispensasjon fra følgende bestemmelser i tilknytning til kommuneplanens arealdel:

§ 1.6 Forbud mot tiltak langs vann og vassdrag a) For områder langs de vernede vassdragene; Store Gjeddåga, Tverråga, Tollåga, Lakselva uten Rognlielva og Valnesvassdraget kan bygninger og anlegg som; boliger, fritidsboliger, ervervsbygg samt masseuttak ikke finne sted nærmere enn 100 m målt i horisontalplanet fra strandlinjen ved gjennomsnittlig flomvannstand. b) For øvrige vann og vassdrag gjelder en grense på 50 meter. c) Forbudsgrense for vassdrag gjelder ikke innenfor allerede vedtatte reguleringsplaner. d) Der det eksisterer bebyggelse og anlegg innenfor grensene beskrevet i bokstav a og b, utgjør disse, med nødvendig fylling/skjæring, lokal grense for forbudssonen. Dette innebærer at tiltak og utvidelser ikke skal føre til inngrep i retning mot vassdraget. e) Gapahuker langs Beiarelva kan tillates etter søknad.

Dette for å kunne sette opp ei vedfyrt badstue i 30 meters avstand til strandlinjen til Beiarelva.

Begrunnelse for dispensasjonssøknaden:

Å kunne sette opp en sauna i tilknytning til elva vil være svært positivt for trivsel for familien, venner og besøkende. Vi har planer om å bygge og drifte et lydstudio på gården i fremtiden, og vil der legge vekt på naturopplevelser for kundene i tilknytning til studio-oppholdet. Tilgang til en badstue i nærheten av elva vil kunne bidra til å gjøre opplevelsen for de besøkende enda bedre.

Foretrukket plassering er som nevnt 30 meter fra strandlinjen. Stedet ligger noe opphøyd i forhold til landskapet rundt, og er skjermet av trær og vegetasjon både opp mot gården, og ned mot elva. Det vil derfor i liten grad være synlig eller til hinder for andre som bruker elva. Planlagt adkomst er via en enkel skogsti fra sørsiden, det er ikke aktuelt med innlagt vann, avløp eller elektrisitet. Vi tror derfor at bygget vil få svært lite negativ innvirkning på miljøet rundt.

Beskrivelse av planlagt bygg:

Finsk sauna

- Liten hytte på ca. 12 m² / høyde maks. 3 m. inkl. fundament
- Vedfyrte badstueovn, 2 rom
- Materialer: Reisverk, gulv og utvendig og innvendig kledning i tre, vindsperre og isolasjon, takplater i metall, dører og vinduer, gipsplater bak ovn, metallplate på gulv under ovn.
- Bygget monteres på 6 fylte betongrør med stolpesko som er delvis senket ned i grunnen. Dette vil gi litt ekstra høyde over bakken i tilfelle flom, gi et stabilt fundament som kan justeres ved behov, og vil være lett å demontere og frakte vekk hvis bygget må rives eller flyttes.

Flomfare:

Som man kan se av kartet (vedlagt) er ønsket plassering i et flomutsatt område, på en høyde rett under 10 m.o.h. Bygget er imidlertid ikke beregnet på overnatting eller opphold i lengre tidsrom, og skader ved flom vil være av mindre økonomisk betydning. Det har heller ikke vært oversvømmelse på det aktuelle stedet siden siste kraftutbygging. Det er som nevnt planlagt å fundamentere bygget ved hjelp av 6 fylte betongrør, som er delvis gravd ned i grunnen. Det vil både kunne gi stabilitet ved en eventuell flom, og bygget vil være hevet ca 0,3 m over bakken. Det er også verdt å nevne at nærhet til elva, og relativ lett adkomst fra gården er av betydning for å kunne ha mest mulig glede av badstua.

Signaturer:

28.03.19 Falstein Sande

28.03.19 Sunniva Wornsen

Dato og underskrift tiltakshavere

Trond Aasen 27.03.2019

Dato og underskrift grunneier

Vedlegg:

Kart med høydedata og ønsket plassering

**SØKNAD OM TILLATELSE TIL TILTAK - RIVING AV GAMMEL OG
OPPFØRING NY FRITIDSBOLIG TVERRÅNES GNR 62/5
KARIN OG KJELL VEIGÅRD**

Saksbehandler: Torbjørn Grimstad
Arkivsaksnr.: 19/222

Arkiv: GNR 62/5

Saksnr.: **Utvalg** **Møtedato**
24/19 Plan og ressursutvalget

05.06.2019

Rådmannens innstilling:

Plan- og ressursutvalget i Beiarn kommune er positive til å innvilge dispensasjon fra kommuneplanens arealdel sin begrensning på 120 m² BYA på fritidseiendom, for bygging av fritidsbolig med 63,3 m² bebygd areal (BYA) på gnr. 62, bnr. 5, som omsøkt.

Vedtaket forutsetter at det startes riving av eksisterende fritidsbolig på eiendommen med 73 m² BYA, innen tre år.

Vedtaket begrunnes med at eiendommen etter riving av eksisterende fritidsbolig vil ende opp med mindre bebygd areal enn i dag.

Resterende behandling delegeres rådmannen.

Saksutredning:

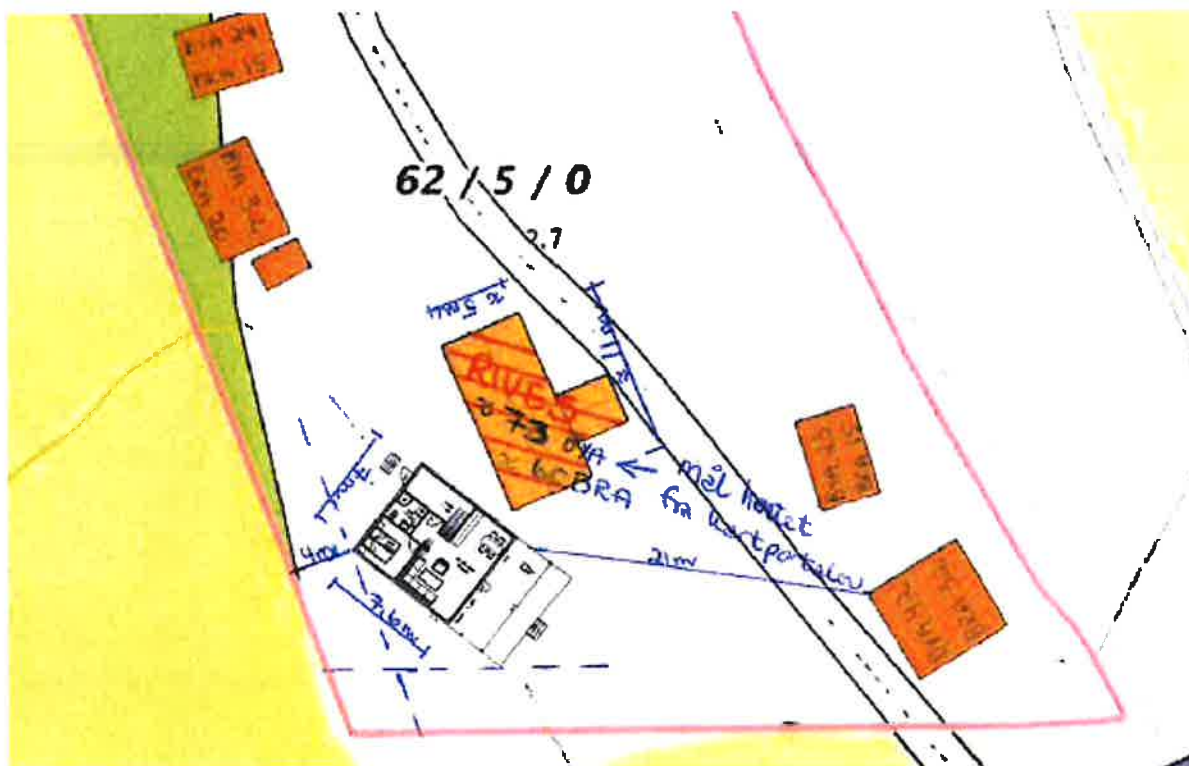
Ansvarlig søker Bernhard Olsen AS og tiltakshavere Karin og Kjell Veigård søkte 24. april 2019 om tillatelse til bygging av ny fritidsbolig med 63,3 m² bebygd areal (BYA) på gnr. 62, bnr. 5.

Det søkes dispensasjon fra kommuneplanens arealdel sin begrensning på 120 m² BYA på fritidseiendom ettersom eiendommen allerede er bebygd med ca 194 m², og etter endt tiltak vil ende opp med 184,3 m² BYA.

Søker opplyser at det under byggeperioden vil være en overlapping hvor den nye fritidsboligen oppføres før den eldre rives.

Bakgrunn:

Dette gjelder en større fritidseiendom som er etablert i 1960. Vi har en byggesak fra 1979 hvor søkerne er de samme som i dag, og bor på Hunstad. Eksisterende fritidsbolig omtales da som Våningshus.

Ved å tillate riving av det eldre våningshuset og bygging av ny fritidsbolig forsvinner muligheten for at hovedbygningen benyttes til bolig. Det er usikkert hvorvidt dette skal tillegges vekt, ettersom det synes åpenbart at huset har vært benyttet som fritidsbolig i 40 år. Å tillate bygging av fritidsbolig vil derfor ikke innebære noen reell endring av arealbruk.

I forhold til å tillate bygging av fritidsbolig er det åpenbart at det trengs dispensasjon, ettersom kommuneplanens arealdel har en begrensning på 120 m² BYA på fritidseiendom.

Eiendommen ligger inntil Tverråga, og det er begrensninger i bygging inntil 100 meter fra vernet vassdrag. I dette tilfellet vil byggingen komme inn under arealdelens bestemmelse § 1.6 bokstav d: «Der det eksisterer bebyggelse og anlegg innenfor grensene beskrevet i bokstav a og b, utgjør disse, med nødvendig fylling/skjæring, lokal grense for forbudssonen. Dette innebærer at tiltak og utvidelser ikke skal føre til inngrep i retning mot vassdraget.»

Vurdering:

Ettersom det søkes om bygging av fritidsbolig må eiendommen vurderes ut fra kommuneplanens arealbruksbegrensninger som gjelder for fritidseiendom. Ut fra at eksisterende våningshus som benyttes til fritidsbolig er større enn hva som er omsøkt bygd, vurderes det i denne saken rimelig å innvilge dispensasjon.

Vedlegg:

SØKNAD OM DISPENSASJON FRA LOV OM MOTORFERDSEL I UTMARK OG VASSDRAG KURT JACOBSEN

Saksbehandler: Thomas Olufsen Skrautvol
Arkivsaksnr.: 19/165

Arkiv: K01

Saksnr.: **Utvalg** **Møtedato**
25/19 Plan og ressursutvalget

05.06.2019

Rådmannens innstilling:

Kurt Jacobsen gis ikke dispensasjon for å transportere materiell, utstyr og ved på barmark langs vei mellom egen hytte på Sandmoen og kommunegrensa Beiarn/Bodø.

Vedtaket har hjemmel i forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag § 6.

En helhetsvurdering av omsøkte kjøring taler ikke for at dispensasjon etter forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag § 6 skal gis. Den omsøkte ferdselen vil riktignok ikke medføre for stor belastning på den etablerte veien, men det foreligger ikke et særlig behov som tilsier at transporten må foregå på barmark. Behovet som foreligger bør derimot kunne dekkes ved bruk av snøskuter på snødekt mark, etter søknad og tillatelse med hjemmel i forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag § 5 bokstav c og e (hhv. transport av utstyr og bagasje med snøskuter til hytte mer enn 2,5 km fra brøytet veg, og transport av ved med snøskuter).

Søknaden er vurdert etter naturmangfoldloven §§ 8 – 12. En har på grunnlag av tilgjengelig vitenskapelig og erfaringsbasert informasjon tilstrekkelig kunnskap for å si at motorferdsel etter omsøkte trasé ikke vil ha vesentlig innvirkning på, eller vil være en risiko for alvorlige eller irreversible skader på naturmiljøet, naturmangfold og økosystem.

Saksutredning:

Kurt Jacobsen søker om dispensasjon fra motorferdselloven for å transportere materiell og utstyr med ATV langs gammel vei fra kommunegrense Bodø/Beiarn til egen hytte på Sandmoen. Jacobsen søker også om transport av ved fra hytta til kommunegrense ved bruk av ATV. Søker har lagt ved nødvendig dokumentasjon.

Søknaden skal vurderes etter forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag § 6. Søknaden skal også vurderes mot prinsippene i lov om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven) §§ 8 til 12.

Bakgrunn:

Forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag § 6:

I unntakstilfelle kan kommunestyret – eller et annet folkevalgt organ som kommunestyret bestemmer – etter skriftlig søknad gi tillatelse til kjøring utover § 2 – § 5, dersom søkeren påviser et særlig behov som ikke knytter seg til turkjøring, og som ikke kan dekkes på annen måte. Før eventuell tillatelse gis, skal transportbehovet vurderes mot mulige skader og ulemper i forhold til et mål om å redusere motorferdselen til et minimum.

Rundskriv T-1996-1:

7.3.2 Tillatelse ved særlig behov, § 6

Lovens vilkår

«Bestemmelsen er streng. Følgende betingelser må være oppfylt for at tillatelse skal kunne gis:

- søkeren må påvise et særlig behov,
- behovet må ikke knytte seg til turkjøring,
- behovet må ikke kunne dekkes på annen måte, og
- behovet må vurderes mot mulige skader og ulemper ut fra målet om å redusere motorferdselen til et minimum.

Hva som er «unntakstilfeller», «særlig behov som ikke knytter seg til turkjøring» og «som ikke kan dekkes på annen måte» beror på en konkret skjønnsmessig vurdering. Ved skjønnsvurderingen må lokale forhold kunne spille inn, men likevel slik at bestemmelsens strenghet ivaretas.»

Transport til hytte

«Forskriftens § 5 første ledd bokstav c har en bestemmelse om kjøring til hytte på vinterføre. Hyttekjøring ut over det må vurderes konkret i hvert enkelt tilfelle. Utgangspunktet er at det ikke skal være kurant å få dispensasjon. (...)»

Transport av ordinært utstyr, bagasje, proviant o.l kan det normalt ikke gis tillatelse til der avstanden til hytta er kortere enn 2,5 km. Gjelder det derimot transport av gjenstand som er for tung til å fraktes på annen måte enn med motorkjøretøy, kan det foreligge et særlig behov for transport. Eventuell tillatelse etter forskriftens § 6 må i tilfelle begrenses til et enkelttilfelle.

Transport med barmarkskjøretøy til hytte bør det som hovedregel ikke gis tillatelse til. Slik transport bør bare tillates dersom det kan kjøres på traktorveg e.l., og etter en særlig streng vurdering.»

Vurdering:

Etter forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark etc. § 6 kan kommunen gi tillatelse til bruk av motorisert transport etter søknad når det foreligger et "særlig behov". Det er bare adgang til å gi dispensasjon i spesielle tilfeller, jf. begrepet "særlig behov". Ved vurderingen av om "særlig behov" foreligger, vil det være av betydning om motorferdselen er nødvendig og har et nytteformål, eller bærer preg av unødvendig kjøring eller fornøyleseskjøring. Er kravet til "særlig behov" oppfylt, vil det bero på et forvaltningsmessig skjønn om det skal gis tillatelse. Skjønnsvurderingen innebærer en helhetsvurdering av saken i lys av lovens formål, hvor behovet for transport vurderes mot mulige skader og ulemper som ferdsele kan forårsake.

Rundskriv T-1996-1 fra Miljøverndepartementet utdyper forskriftens § 6 ytterligere, også med hensyn på transport til hytte. Departementet legger til grunn at utgangspunktet er at det ikke skal være kurant å få dispensasjon for transport av utstyr og bagasje til hytte utover forskriftens § 5 bokstav c (eksempelvis på barmark). For at tillatelse skal kunne gis, må søkeren blant annet påvise et særlig behov, og behovet må ikke kunne dekkes på annen måte.

Formålet med kjøringen er angitt å være transport av utstyr og materiell til hytta, samt vedtransport fra hytta og hjem. Altså ikke turkjøring. Kjøring vil foregå mellom Sandmoen i

Beiarn kommune og Sørvik i Bodø kommune via den gamle veien imellom disse, ref. tidligere søknader fra Jacobsen og andre hytteeiere på Sandmoen. Av det vi kan se, vil ferdsel med ATV ikke føre til nevneverdige skader eller stor slitasje på denne veien. Dispensasjoner for kjøring på barmark til Sandmoen som er gitt de senere år, har begrenset kjøringen til ti årlige turer. Med hensyn på de få hyttene som er i området, og som potensielt har behov for bruk av motorkjøretøy, så må den samlede mengden kjøring vurderes å være beskjeden på den eksisterende veien til Sandmoen.

Når det gjelder bestemmelsens øvrige vilkår, kan vi ikke se at søkeren har påvist et særlig behov for at tillatelse skal kunne gis. Slik søknaden lyder, virker dette å dreie seg om normal transport til bruk og vedlikehold av hytta i tillegg til vedtransport. Slik transport kan normalt i stor grad løses ved bruk av snøskuter om vinteren, etter søknad og tillatelse med hjemmel i forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark etc. § 5 bokstav c og e (hhv. transport av utstyr og bagasje med snøskuter til hytte mer enn 2,5 km fra brøytet veg, og transport av ved med snøskuter). Behovet kan altså dekkes på andre måter, som for eksempel nevnte snøskutertransport. Øvrig utstyr og bagasje som må medbringes for bruk sommerstid, bør kunne fraktes uten bruk av motorkjøretøyer.

Den omsøkte kjøringen er vurdert opp mot naturmangfoldlovens § 9 (føre-var-prinsippet). Med de vilkår som settes til barmarkskjøring i dette omfanget vil kjøringen ikke skade naturmangfoldet. Denne kjøringen samt annen kjøring i området vurderes heller ikke til å medføre en for stor belastning på økosystemet.

En helhetsvurdering av omsøkte kjøring taler ikke for at dispensasjon etter forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark etc. § 6 skal gis. Den omsøkte ferdselen vil riktignok ikke medføre for stor belastning på den etablerte veien, men det foreligger ikke et særlig behov som tilsier at transporten må foregå på barmark. Behovet som foreligger bør derimot kunne dekkes ved bruk av snøskuter på snødekt mark.

SØKNAD OM DISPENSASJON FRA LOV OM MOTORFERDSEL I UTMARK OG VASSDRAG - KARSTEN STEEN

Saksbehandler: Thomas Olufsen Skrautvol
Arkivsaksnr.: 19/179

Arkiv: K01

Saksnr.: Utvalg Møtedato
26/19 Plan og ressursutvalget

05.06.2019

Rådmannens innstilling:

Karsten Hermann Steen gis ikke dispensasjon fra motorferdselloven for leiekjøring eller vedtransport på barmark. Forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark etc. § 5, første ledd, åpner kun for at kommunen kan gi tillatelse til bruk av snøskuter. Det finnes heller ikke hjemmel i forskriftens § 6 for å tillate leiekjøring på barmark.

Det skal stilles meget strenge krav til «særlig behov og til at behovet ikke kan dekkes på annen måte». I og med at det her dreier seg om leiekjøring, kan vi ikke se at den omsøkte kjøringen dekker et konkret, særlig behov. Det samme gjelder for at det ikke kan dekkes på annen måte, da det i utgangspunktet skal forekomme leiekjøring i det respektive området vinterstid. Tilbudet vinterstid skal kunne benyttes for å frakte utstyr og materiell, slik at en på barmark unngår mye av motorferdsel og potensiell belastning av marklaget mellom vei og hyttene.

Søknaden er vurdert etter naturmangfoldloven §§ 8 – 12. En har på grunnlag av tilgjengelig vitenskapelig og erfaringsbasert informasjon tilstrekkelig kunnskap for å si at motorferdsel etter omsøkte trasé ikke vil ha vesentlig innvirkning på, eller vil være en risiko for alvorlige eller irreversible skader på naturmiljøet, naturmangfold og økosystem.

I anledning hogst og transport av ved, er det mulig at virksomheten ikke er søknadspliktig. Motorferdselloven § 4 bokstav c gir tillatelse til nødvendig person- og godstransport i blant annet skogbruksnæring.

I rundskriv T-1996-1 redegjøres dette nærmere. Her står blant annet:

- «Landbruksdepartementet har foreslått at bestemmelsen tolkes slik at begrepet jord- og skogbruksnæring omfatter brukere av eiendommer med minimum 5 daa jordbruksareal eller 25 daa produktivt skogareal. Dette gjelder også innehavere av allmenningsrettigheter som driver aktivt jord- og skogbruk av et slikt omfang som nevnt. Begrepet «brukere» forutsetter at det drives aktivt jord- og skogbruk.»
- «For personer som driver jordbruk eller skogbruk, har departementet lagt til grunn at nødvendig transport av ved må ansees som ledd i næringen, og derfor er tillatt. Det gjelder også for henting av ved til eget bruk.»

Vi forutsetter at transport og henting av ved utover dette foregår vinterstid, og med dispensasjon utstedt med hjemmel i forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark etc. § 5 bokstav e, etter skriftlig søknad.

Saksutredning/bakgrunn:

Karsten Hermann Steen søker om dispensasjon fra motorferdselloven for å transportere hugget ved langs skogsvei til parkeringsplass, samt for å drive leiekjøring i hyttefelt i Larsoslia. Begge formål er på barmark. Fremkomstmiddel er ikke spesifisert, men av tidligere

dispensasjon (arkivsaksnr. 16/780) fremkommer det at kjøring foregikk/-går med ATV eller lett traktor.

Det søkes om kjøring på barmark etter forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark etc. § 5 bokstav a og e, og søknaden skal således vurderes etter disse bestemmelsene. Disse gjelder kun for kjøring med snøskuter på snødekt mark, og vi vurderer derfor også søknaden etter samme forskrift § 6. Søknaden skal også vurderes mot prinsippene i lov om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven) §§ 8 til 12.

Lovgrunnlag:

Forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag §§ 5 og 6:

§ 5. Etter skriftlig søknad kan kommunestyret gi tillatelse til bruk av snøscooter for:

- a) fastboende som i ervervsmessig øyemed vil påta seg*
 - *transport mellom bilveg og hytte,*
 - *tilsyn med privat hytte etter eierens oppdrag,*
 - *transport for massemedia på reportasjeoppdrag,*
 - *transport av funksjonshemmede,*
 - *transport av ved,*
 - *transport etter dispensasjon i medhold av denne forskrifts § 6,*
- b) funksjonshemmede,*
- c) eier av hytte for transport av bagasje og utstyr mellom bilveg og hytte som ligger minst 2,5 km fra brøytet bilveg når det i området ikke er mulighet for leiekjøring etter bokstav a,*
- d) kjøring i utmarksnæring for fastboende,*
- e) transport av ved utover det som følger av denne forskrifts § 3 første ledd bokstav g,*
- f) gruppeturer på snødekt mark for beboere på helse- og omsorgsinstitusjoner, medlemmer av pensjonistforeninger eller forflytningshemmede. Turen må være i regi av helse- og omsorgsinstitusjoner eller ideelle organisasjoner. Tillatelse kan kun gis for transport til bestemte turmål og langs nærmere bestemte traseer dersom kommunen anviser slike.*

Kommunestyrets myndighet etter denne paragraf kan delegeres til et folkevalgt organ eller kommunal tjenestemann.

§ 6. I unntakstilfelle kan kommunestyret – eller et annet folkevalgt organ som kommunestyret bestemmer – etter skriftlig søknad gi tillatelse til kjøring utover § 2 – § 5, dersom søkeren påviser et særlig behov som ikke knytter seg til turkjøring, og som ikke kan dekkes på annen måte. Før eventuell tillatelse gis, skal transportbehovet vurderes mot mulige skader og ulemper i forhold til et mål om å redusere motorferdselen til et minimum.

I rundskriv T-1996-1 fra Miljøverndepartementet står følgende som anses å være relevant for anvendelsen av forskriftens § 6 i denne saken:

«Det er vanskelig å angi i forskriften alle de tilfellene der det kan være behov for motorisert transport. Det er derfor behov for en særskilt dispensasjonsbestemmelse for å fange opp spesielle tilfeller. Etter forskriftens § 6 kan kommunestyret i unntakstilfeller gi tillatelse til kjøring dersom søkeren påviser et særlig behov som ikke knytter seg til turkjøring, og som ikke kan dekkes på annen måte. Det skal stilles meget strenge krav til «særlig behov» og til at behovet ikke skal kunne dekkes på en annen måte. Spesielt restriktiv skal praksisen være for tillatelser til barmarkskjøring.

(...)

Lovens vilkår

Bestemmelsen er streng. Følgende betingelser må være oppfylt for at tillatelse skal kunne gis:

- søkeren må påvise et særlig behov,
- behovet må ikke knytte seg til turkjøring,
- behovet må ikke kunne dekkes på annen måte, og
- behovet må vurderes mot mulige skader og ulemper ut fra målet om å redusere motorferdselen til et minimum.

Hva som er «unntakstilfeller», «særlig behov som ikke knytter seg til turkjøring» og «som ikke kan dekkes på annen måte» beror på en konkret skjønnsmessig vurdering. Ved skjønnsvurderingen må lokale forhold kunne spille inn, men likevel slik at bestemmelsens strenghet ivaretas.

Ved vurderingen av om det foreligger et «særlig behov» vil det være av betydning om kjøringen er nødvendig og har et akseptert nytteformål eller bærer preg av nødvendig kjøring. Det er formålet med selve transporten som er avgjørende i denne sammenheng. Det er derfor ikke avgjørende om transportøren ser transporten som lønnsom, dersom ikke transporten isolert sett dekker et reelt og nødvendig behov.»

Vurdering:

Steen fikk dispensasjon til å drive leiekjøring i 2016, og da etter forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark etc. §§ 6 og 7. Av det administrasjonen kan se, er det dog ikke hjemmel i den nevnte forskrifts § 6 for å tillate leiekjøringsvirksomhet. Det skal stilles meget strenge krav til «særlig behov og til at behovet ikke kan dekkes på annen måte», jf. rundskriv T-1996-1. I og med at det her dreier seg om leiekjøring, kan vi ikke se at den omsøkte kjøringen dekker et konkret, særlig behov. Det samme gjelder for at det ikke kan dekkes på annen måte. I utgangspunktet er det vedtatt at området skal ha et leiekjøringstilbud med snøskuter om vinteren. Det er riktignok ingen leiekjører der på nåværende tidspunkt, men mye av den tiltenkte transporten skal i dette tilfellet kunne dekkes av leiekjøringstilbudet vinterstid. Tilbudet vinterstid skal kunne benyttes for å frakte utstyr og materiell, slik at en på barmark kan unngå mye av motorferdsel og potensiell belastning av marklaget mellom vei og hyttene. I enkelte tilfeller kan det allikevel være aktuelt med motorferdsel på barmark mellom veg og hytte, men det må i så tilfelle omsøkes av den enkelte hytteeier og vurderes konkret i hvert enkelt tilfelle. Forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark etc. § 6 åpner med andre ord ikke for leiekjøring.

Når det gjelder kjøring på barmark etter nevnte forskrift § 5 bokstav a og e, kan heller ikke det tillates. Forskriftens § 5 første ledd sier klart at *«etter skriftlig søknad kan kommunestyret gi tillatelse til bruk av snøscooter for (...)»*.

I anledning hogst og transport av ved, er det mulig at virksomheten ikke er søknadspliktig. Motorferdselloven § 4 bokstav c gir tillatelse til nødvendig person- og godstransport i blant annet skogbruksnæring.

I rundskriv T-1996-1 redegjøres dette nærmere. Her står blant annet:

- «Landbruksdepartementet har foreslått at bestemmelsen tolkes slik at begrepet jord- og skogbruksnæring omfatter brukere av eiendommer med minimum 5 daa jordbruksareal

eller 25 daa produktivt skogareal. Dette gjelder også innehavere av allmenningsrettigheter som driver aktivt jord- og skogbruk av et slikt omfang som nevnt. Begrepet «brukere» forutsetter at det drives aktivt jord- og skogbruk.»

- «For personer som driver jordbruk eller skogbruk, har departementet lagt til grunn at nødvendig transport av ved må ansees som ledd i næringen, og derfor er tillatt. Det gjelder også for henting av ved til eget bruk.»

Vi forutsetter at transport og henting av ved utover dette foregår vinterstid, og med dispensasjon utstedt med hjemmel i forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark etc. § 5 bokstav e, etter skriftlig søknad.

Den omsøkte kjøringen er vurdert opp mot naturmangfoldlovens § 9 (føre-var-prinsippet). Snøskuterkjøring i dette omfanget vil ikke skade naturmangfoldet. Denne kjøringen samt annen kjøring i området vurderes heller ikke til å medføre en for stor belastning på økosystemet.

BEHANDLING AV SØKNAD OM DISPENSASJON FRA MOTORFERDSELLOVEN - BARMARK - RUDOLF INGVALDSEN

Saksbehandler: Thomas Olufsen Skrautvol
Arkivsaksnr.: 19/207

Arkiv: K01

Saksnr.:	Utvalg	Møtedato
38/19	Plan og ressursutvalget	03.05.2019
27/19	Plan og ressursutvalget	05.06.2019

Rådmannens innstilling:

Rudolf Ingvaldsen gis ikke dispensasjon for å transportere ved på barmark i Ramskjellområdet.

Vedtaket har hjemmel i forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag § 6.

En helhetsvurdering av omsøkte kjøring taler ikke for at dispensasjon etter forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag § 6 skal gis. Dette dreier seg ikke om et unntakstilfelle, da omsøkt kjøring vil foregå over flere sesonger og år. Den omsøkte ferdsele vil riktignok ikke medføre for stor belastning på underlaget, men det foreligger ikke et behov som tilsier at transporten må foregå på barmark. Behovet som foreligger bør derimot kunne dekkes ved bruk av snøskuter på snødekt mark, hvilket Ingvaldsen også innehar dispensasjon til å kunne gjøre.

Søknaden er vurdert etter naturmangfoldloven §§ 8 – 12. En har på grunnlag av tilgjengelig vitenskapelig og erfaringsbasert informasjon tilstrekkelig kunnskap for å si at omsøkt motorferdsel ikke vil ha vesentlig innvirkning på, eller vil være en risiko for alvorlige eller irreversible skader på naturmiljøet, naturmangfold og økosystem.

Saksutredning:

Rudolf Ingvaldsen søker om dispensasjon fra lov om motorferdsel i utmark og vassdrag for henting av ved på sin bror og sønns eiendom (gnr/bnr 19/2), med traktor eller jernhest på barmark. I samme søknad har Ingvaldsen også søkt om kjøring av ved og til/fra egen hytte med snøskuter. I delegert vedtak 3. mai 2019 nr. 38/19 fikk han dispensasjon for frakt av ved samt utstyr og bagasje med snøskuter om vinteren. Vedlagt søknaden er et kart med to ulike traseer for kjøring mellom bilveg og hytta inntegnet, i tillegg til kjøretraseer for å hente ved. På barmark skjer det primært langs etablerte veier nord for vannet (utsnitt fra flybilde er hentet fra Kilden):

Søker har lagt ved nødvendig dokumentasjon.

Søknaden skal vurderes etter forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark etc. § 6. Søknaden skal også vurderes mot prinsippene i lov om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven) §§ 8 til 12.

Bakgrunn:

Forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag § 6:

I unntakstilfelle kan kommunestyret – eller et annet folkevalgt organ som kommunestyret bestemmer – etter skriftlig søknad gi tillatelse til kjøring utover § 2 – § 5, dersom søkeren påviser et særlig behov som ikke knytter seg til turkjøring, og som ikke kan dekkes på annen måte. Før eventuell tillatelse gis, skal transportbehovet vurderes mot mulige skader og ulemper i forhold til et mål om å redusere motorferdselen til et minimum.

Rundskriv T-1996-1:

7.3.2 Tillatelse ved særlig behov, § 6

Lovens vilkår

«Bestemmelsen er streng. Følgende betingelser må være oppfylt for at tillatelse skal kunne gis:

- søkeren må påvise et særlig behov,
- behovet må ikke knytte seg til turkjøring,
- behovet må ikke kunne dekkes på annen måte, og

- behovet må vurderes mot mulige skader og ulemper ut fra målet om å redusere motorferdselen til et minimum.

Hva som er «unntakstilfeller», «særlig behov som ikke knytter seg til turkjøring» og «som ikke kan dekkes på annen måte» beror på en konkret skjønnsmessig vurdering. Ved skjønnsvurderingen må lokale forhold kunne spille inn, men likevel slik at bestemmelsens strenghet ivaretas.»

Kommunen kan gi tillatelse

«Etter bestemmelsen kan kommunen i unntakstilfelle gi tillatelse. Dette betyr at det beror på et forvaltningsmessig skjønn (en skjønnsmessig helhetsvurdering) om tillatelse skal gis eller nektes dersom vilkårene er oppfylt.

Ved denne vurderingen skal behovet for transport vurderes mot mulige skader og ulemper for natur og mennesker i forhold til et mål om å redusere motorferdselen til et minimum. Forhold som må tas med i vurderingen er bl.a. hvilke virkninger motorferdselen vil ha når det gjelder spor i terrenget, støy og forurensning, hvor sårbart området er og konflikter som kan oppstå i forhold til andre interessegrupper og naturmiljø.

Stadig nye typer barmarkskjøretøy tas i bruk, f.eks. firehjulsdrevne biler, 3- og 4-hjuls motorsykler m.v. Erfaringene viser at de terrenggående motorkjøretøyene volder betydelig slitasje og skade på terrenget ved at belter og hjul vil etterlate seg merker og sår i naturen. (...) På grunn av den sterke økningen i barmarkskjøring, og de store terrengskadene slik kjøring gir, skal forskriftens § 6 praktiseres enda strengere for barmarkskjøring enn for kjøring på vinterføre. Barmarkskjøring kan kun tillates i helt spesielle tilfeller. Kan det komme på tale å gi dispensasjon for barmarkskjøring etter forskriftens § 6, skal det skje etter en meget streng vurdering av vilkårene.

Etter motorferdselloven § 2 tredje ledd anses veg i utmark som ikke er opparbeidet for kjøring med vanlig bil, f.eks. traktorveg, som utmark i forhold til loven.

Det følger videre av bestemmelsen at veg i utmark som er opparbeidet for kjøring med bil, anses som utmark om vinteren dersom den ikke er brøytet for kjøring med bil. Kjøring på veger som må anses som utmark etter lovens § 2, vil ofte være den trasé der motorferdselen vil gjøre minst skade eller være til minst ulempe. Det vil være lettere å gi tillatelse til kjøring når den kan foregå langs slike veger.

Den enkelte søknad må ses i sammenheng med forventet antall tilsvarende søknader. Selv om den enkelte tillatelse ikke vil by på vesentlige ulemper, kan en søknad avslås av hensyn til de samlede konsekvenser av å innvilge tilsvarende søknader.

Søknad etter forskriftens § 6 skal være skriftlig, og i søknaden må søker redegjøre for behovet for transporten. Dersom kommunen finner det nødvendig, kan det kreves at søker framlegger kart. Gjelder søknaden barmarkskjøring, bør kommunen spesielt påse at alternative transportmåter er vurdert og at kjøringen såvidt mulig følger eldre kjørespor.»

Vurdering:

Rundskriv T-1996-1 fra Miljøverndepartementet utdyper forskriftens § 6, særlig med hensyn på kjøring på barmark. Departementet legger til grunn at barmarkskjøring kun kan tillates i

helt spesielle tilfeller, og at en eventuell tillatelse skal skje etter en meget streng vurdering av vilkårene. Det vil dog være lettere å gi tillatelse til kjøring som skal foregå langs veier som etter motorferdselloven § 2 anses som utmark. For at tillatelse skal kunne gis, må søkeren blant annet påvise et særlig behov, og behovet må ikke kunne dekkes på annen måte.

Formålet med kjøringen er angitt å være utkjøring av ved fra broren og sønnens skog. Altså ikke turkjøring. Kjøring vil primært foregå langs etablerte skogsveier, og frem til gårdstun på Ramskjell. Av det vi kan se, vil ferdsel med traktor eller jernhest i dette omfanget ikke føre til stor slitasje så lenge det foregår langs etablerte skogs-/traktorveier. Kjøring utover kjøring på etablerte veier på barmark er ikke ønskelig, både i den hensikt å redusere motorferdselen til et minimum og for å redusere risikoen for slitasje og uopprettelig skade som underlaget kan påføres.

Når det gjelder bestemmelsens øvrige vilkår, kan vi anse at søkeren har påvist et særlig behov for transport. Vedtransport bør være et kurant formål. Men, slik transport kan normalt løses ved bruk av snøskuter om vinteren. Ingvaldsen fikk nylig dispensasjon for blant annet å frakte ved med snøskuter i nettopp dette området. Behovet kan med andre ord dekkes på andre måter ved hjelp av snøskuter.

Den omsøkte kjøringen er vurdert opp mot naturmangfoldlovens § 9 (føre-var-prinsippet). Med de vilkår som settes til barmarkskjøring i dette omfanget vil kjøringen ikke skade naturmangfoldet. Denne kjøringen samt annen kjøring i området vurderes heller ikke til å medføre en for stor belastning på økosystemet.

En helhetsvurdering av omsøkte kjøring taler ikke for at dispensasjon etter forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark etc. § 6 skal gis, da ikke alle vilkår i loven er oppfylt. Først og fremst later det ikke til at det her dreier seg om et unntakstilfelle, da omsøkt ferdsel foregår over flere år og sesonger. Den omsøkte ferdselen vil riktignok ikke medføre for stor belastning på underlaget, men det foreligger ikke et behov som tilsier at transporten må foregå på barmark. Behovet som foreligger bør derimot kunne dekkes ved bruk av snøskuter på snødekt mark, hvilket Ingvaldsen allerede har fått innvilget dispensasjon til.

MOTORFERDSEL I UTMARK - BARMARK - ARNE FRANTZEN

Saksbehandler: Thomas Olufsen Skrautvol
 Arkivsaksnr.: 19/237

Arkiv: K01

Saksnr.:	Utvalg	Møtedato
42/19	Plan og ressursutvalget	16.05.2019
28/19	Plan og ressursutvalget	05.06.2019

Rådmannens innstilling:

Arne Frantzen gis dispensasjon for kjøring med ATV til egen hytte ved Kobbåvatnet (gnr/bnr/fnr 12/32/5). Dispensasjonen gjelder på barmark fram til 31.12.2023.

Dispensasjon gis på følgende vilkår:

- Trasé: fra Selfors til hytta langs etablert skogsvei/traktorvei, som inntegnet i kart vedlagt søknaden.
- All kjøring utenom angitte formål og løype er forbudt.
- Kjøring er forbudt i tidsrommet 23.00 - 07.00.
- Ferdsel skal skje hensynsfullt og med hensyn til annen virksomhet i området.
- Det tillates inntil ti (10) turer hvert år.
- Det skal føres kjørebok. Dato og underskrift skal påføres med kulepenn i kjoreboka før hver tur tar til.
- Kart over trasé, grunneiertyllatelse, dispensasjon og kjorebok skal medbringes og vises fram ved kontroll.
- Mislighold av dispensasjonen og/eller vilkår satt i dispensasjon kan føre til umiddelbar inndragelse av dispensasjon.

Vedtaket har hjemmel i forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag § 6.

Søknaden er vurdert etter naturmangfoldloven §§ 8 – 12. En har på grunnlag av tilgjengelig vitenskapelig og erfaringsbasert informasjon tilstrekkelig kunnskap for å si at motorferdsel etter omsøkte trasé ikke vil ha vesentlig innvirkning på, eller vil være en risiko for alvorlige eller irreversible skader på naturmiljøet, naturmangfold og økosystem.

Saksutredning:

Arne Frantzen søker om dispensasjon fra motorferdselloven for å kjøre inntil 15 årlige turer med ATV langs skogsvei fra Selfors til egen hytte (gnr/bnr/fnr 12/32/5) ved Kobbåvatnet. Søker har lagt ved kart, grunneiertyllatelse, og legeerklæring. Søknaden begrunnes med nevnte legeerklæring, og tilleggsopplysninger i søknadsteksten.

Frantzen har også i samme søknad søkt om kjøring med snøskuter om vinteren. Han har fått innvilget inntil 15 årlige turer med snøskuter, frem til april 2024.

Siden søknaden omhandler kjøring på barmark, skal den vurderes etter forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag § 6. Søknaden skal også vurderes mot prinsippene i lov om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven) §§ 8 til 12.

Bakgrunn:

Forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag § 6:

I unntakstilfelle kan kommunestyret – eller et annet folkevalgt organ som kommunestyret bestemmer – etter skriftlig søknad gi tillatelse til kjøring utover § 2 – § 5, dersom søkeren påviser et særlig behov som ikke knytter seg til turkjøring, og som ikke kan dekkes på annen måte. Før eventuell tillatelse gis, skal transportbehovet vurderes mot mulige skader og ulemper i forhold til et mål om å redusere motorferdselen til et minimum.

Rundskriv T-1996-1:

7.3.2 Tillatelse ved særlig behov, § 6

Lovens vilkår

«Bestemmelsen er streng. Følgende betingelser må være oppfylt for at tillatelse skal kunne gis:

- søkeren må påvise et særlig behov,
- behovet må ikke knytte seg til turkjøring,
- behovet må ikke kunne dekkes på annen måte, og
- behovet må vurderes mot mulige skader og ulemper ut fra målet om å redusere motorferdselen til et minimum.

Hva som er «unntakstilfeller», «særlig behov som ikke knytter seg til turkjøring» og «som ikke kan dekkes på annen måte» beror på en konkret skjønnsmessig vurdering. Ved skjønnsvurderingen må lokale forhold kunne spille inn, men likevel slik at bestemmelsens strenghet ivaretas.»

Transport av bevegelseshemmede/funksjonshemmede

«Forskriftens § 5 første ledd bokstav b gir en bestemmelse om funksjonshemmedes adgang til snøscooterkjøring (...). Dersom bevegelsesvanskene skyldes alder eller midlertidig sykdom, eller det gjelder transport med annet enn snøscooter, må tillatelse i tilfelle vurderes etter forskriftens § 6.

Bevegelseshemmede/funksjonshemmede stiller i en gruppe for seg som har større behov for, og må gis større muligheter enn andre til å bruke motoriserte fremkomstmidler. De kan således ha et «særlig behov» for motorferdsel etter forskriftens § 6. Om den enkeltes bevegelseshemming er av en slik art at det foreligger et «særlig behov», må vurderes konkret i hvert enkelt tilfelle. I denne forbindelse kan det være aktuelt å legge vekt på legeerklæring.

Slik kjøring kan ikke sies å være turkjøring som ikke kan tillates. Ved vurderingen av om lovens kriterier for å gi tillatelse er oppfylt, må det legges vekt på graden av funksjonshemming/bevegelseshemming og hva slags kjøring det søkes om. Det kan gis tillatelse til transport til bestemte steder etter en nærmere vurdering, f.eks. hytte eller utfartssted, mens kjøring ut over dette bør man være restriktiv med å tillate.

Før det eventuelt gis slik dispensasjon, skal søkerens behov for transport vurderes mot mulige skader og ulemper i forhold til et mål om å redusere motorferdselen til et minimum. Det bør i tillatelsen presiseres hvilken rute tillatelsen gjelder for og fastsettes et bestemt antall turer.

Gjelder det søknad om kjøring på barmark, vil det ha betydning om kjøringen kan skje langs veg som regnes for utmark etter lovens § 2, etter opparbeidet trasé o.l. På den måten vil motorferdselen være til minst mulig skade og ulempe for natur og friluftsliv.»

Vurdering:

Rundskriv T-1996-1 fra Miljøverndepartementet utdyper forskriftens § 6, særlig med hensyn på kjøring på barmark. Departementet legger videre til grunn at bevegelseshemmede/funksjonshemmede har større behov for, og må gis større muligheter enn andre til å bruke motoriserte fremkomstmidler. De kan således ha et «særlig behov» for motorferdsel etter forskriftens § 6. Det kan være aktuelt å vektlegge legeerklæring. Slik kjøring kan ikke sies å være turkjøring som ikke kan tillates.

Ut fra legeerklæringen, og supplerende opplysninger i søknadsteksten, fremkommer et tydelig behov for å kunne benytte motorisert kjøretøy i forbindelse med opphold på hytta. Det eksisterer kjørbare skogs-/traktorvei helt frem til hytta, slik at eventuell kjøring dit kan følge gamle kjørespor.

Vi vurderer at det eksisterer et reelt behov for å kunne bruke ATV til hytta, men må forholde oss til målet om å redusere motorferdselen til et minimum. I liknende saker tidligere, har søkere fått innvilget inntil ti årlige turer. Det, sammen med annen kjøring, vil ikke gi betydelig skade eller slitasje på veien (ei heller natur eller friluftsliv), og anses som hensiktsmessig også i dette tilfellet.

Den omsøkte kjøringen er vurdert opp mot naturmangfoldlovens § 9 (føre-var-prinsippet). Med de vilkår som settes til barmarkskjøring i dette omfanget vil kjøringen ikke skade naturmangfoldet. Denne kjøringen samt annen kjøring i området vurderes heller ikke til å medføre en for stor belastning på økosystemet.

En helhetsvurdering av omsøkte kjøring taler for at dispensasjon etter forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark etc. § 6 skal gis, da lovens vilkår er oppfylt. Den omsøkte ferdsele vil ikke medføre for stor belastning på underlag, natur og friluftsliv, og det foreligger et reelt behov for transport på barmark til hytta.

MOTORFERDSEL I UTMARK - BARMARK STIG-OVE MYRLAND

Saksbehandler: Thomas Olufsen Skrautvol
Arkivsaksnr.: 19/238

Arkiv: K01

Saksnr.: **Utvalg** **Møtedato**
29/19 Plan og ressursutvalget

05.06.2019

Rådmannens innstilling:

Stig Ove Myrland gis ikke dispensasjon for å transportere ved på barmark på Blåmånes.

Vedtaket har hjemmel i forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag § 6.

En helhetsvurdering av omsøkte kjøring taler ikke for at dispensasjon etter forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag § 6 skal gis. Den omsøkte ferdselen vil riktignok ikke medføre for stor belastning på underlaget, men det foreligger ikke et behov som tilsier at transporten må foregå på barmark. Behovet som foreligger bør derimot kunne dekkes ved bruk av snøskuter på snødekt mark, etter søknad og tillatelse med hjemmel i forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag § 5 bokstav e (transport av ved med snøskuter).

Søknaden er vurdert etter naturmangfoldloven §§ 8 – 12. En har på grunnlag av tilgjengelig vitenskapelig og erfaringsbasert informasjon tilstrekkelig kunnskap for å si at omsøkt motorferdsel ikke vil ha vesentlig innvirkning på, eller vil være en risiko for alvorlige eller irreversible skader på naturmiljøet, naturmangfold og økosystem.

Saksutredning:

Stig Ove Myrland søker om dispensasjon fra motorferdselloven for å transportere/hente ved han har hugget på Statskog sin eiendom på Blåmånes. Søker har lagt ved hogsttillatelse fra Statskog.

Myrland har søkt om dispensasjon etter forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag § 5 bokstav e, men søknaden omfatter kun kjøring på barmark. Søknaden skal derfor vurderes etter forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag § 6. Søknaden skal også vurderes mot prinsippene i lov om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven) §§ 8 til 12.

Bakgrunn:

Forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag § 6:

I unntakstilfelle kan kommunestyret – eller et annet folkevalgt organ som kommunestyret bestemmer – etter skriftlig søknad gi tillatelse til kjøring utover § 2 – § 5, dersom søkeren påviser et særlig behov som ikke knytter seg til turkjøring, og som ikke kan dekkes på annen måte. Før eventuell tillatelse gis, skal transportbehovet vurderes mot mulige skader og ulemper i forhold til et mål om å redusere motorferdselen til et minimum.

Rundskriv T-1996-1:

7.3.2 Tillatelse ved særlig behov, § 6

Lovens vilkår

«Bestemmelsen er streng. Følgende betingelser må være oppfylt for at tillatelse skal kunne gis:

- søkeren må påvise et særlig behov,
- behovet må ikke knytte seg til turkjøring,
- behovet må ikke kunne dekkes på annen måte, og
- behovet må vurderes mot mulige skader og ulemper ut fra målet om å redusere motorferdselen til et minimum.

Hva som er «unntakstilfeller», «særlig behov som ikke knytter seg til turkjøring» og «som ikke kan dekkes på annen måte» beror på en konkret skjønnsmessig vurdering. Ved skjønnsvurderingen må lokale forhold kunne spille inn, men likevel slik at bestemmelsens strenghet ivaretas.»

Kommunen kan gi tillatelse

«Etter bestemmelsen kan kommunen i unntakstilfelle gi tillatelse. Dette betyr at det beror på et forvaltningsmessig skjønn (en skjønnsmessig helhetsvurdering) om tillatelse skal gis eller nektes dersom vilkårene er oppfylt.

Ved denne vurderingen skal behovet for transport vurderes mot mulige skader og ulemper for natur og mennesker i forhold til et mål om å redusere motorferdselen til et minimum. Forhold som må tas med i vurderingen er bl.a. hvilke virkninger motorferdselen vil ha når det gjelder spor i terrenget, støy og forurensning, hvor sårbart området er og konflikter som kan oppstå i forhold til andre interessegrupper og naturmiljø.

Stadig nye typer barmarkskjøretøy tas i bruk, f.eks. firehjulsdrevne biler, 3- og 4-hjuls motorsykler m.v. Erfaringene viser at de terrenggående motorkjøretøyene volder betydelig slitasje og skade på terrenget ved at belter og hjul vil etterlate seg merker og sår i naturen. (...) På grunn av den sterke økningen i barmarkskjøring, og de store terrengskadene slik kjøring gir, skal forskriftens § 6 praktiseres enda strengere for barmarkskjøring enn for kjøring på vinterføre. Barmarkskjøring kan kun tillates i helt spesielle tilfeller. Kan det komme på tale å gi dispensasjon for barmarkskjøring etter forskriftens § 6, skal det skje etter en meget streng vurdering av vilkårene.

Etter motorferdselloven § 2 tredje ledd anses veg i utmark som ikke er opparbeidet for kjøring med vanlig bil, f.eks. traktorveg, som utmark i forhold til loven.

Det følger videre av bestemmelsen at veg i utmark som er opparbeidet for kjøring med bil, anses som utmark om vinteren dersom den ikke er brøytet for kjøring med bil. Kjøring på veger som må anses som utmark etter lovens § 2, vil ofte være den trasé der motorferdselen vil gjøre minst skade eller være til minst ulempe. Det vil være lettere å gi tillatelse til kjøring når den kan foregå langs slike veger.

Den enkelte søknad må ses i sammenheng med forventet antall tilsvarende søknader. Selv om den enkelte tillatelse ikke vil by på vesentlige ulemper, kan en søknad avslås av hensyn til de samlede konsekvenser av å innvilge tilsvarende søknader.

Søknad etter forskriftens § 6 skal være skriftlig, og i søknaden må søker redegjøre for behovet for transporten. Dersom kommunen finner det nødvendig, kan det kreves at søker framlegger kart. Gjelder søknaden barmarkskjøring, bør kommunen spesielt påse at alternative transportmåter er vurdert og at kjøringen såvidt mulig følger eldre kjørespor.»

Vurdering:

Rundskriv T-1996-1 fra Miljøverndepartementet utdyper forskriftens § 6, særlig med hensyn på kjøring på barmark. Departementet legger til grunn at barmarkskjøring kun kan tillates i helt spesielle tilfeller, og at en eventuell tillatelse skal skje etter en meget streng vurdering av vilkårene. Det vil dog være lettere å gi tillatelse til kjøring som skal foregå langs veier som etter motorferdselloven § 2 anses som utmark. For at tillatelse skal kunne gis, må søkeren blant annet påvise et særlig behov, og behovet må ikke kunne dekkes på annen måte.

Det fremkommer ikke av søknaden hvilken type fremkomstmiddel eller hvilke kjøretraseer som skal benyttes, men av tidligere tilsvarende søknad og dispensasjon (arkivsaksnr. 16/76) ser vi at Myrland har brukt traktor, og at kjøring har foregått langs eksisterende skogsveier og traktorspor i området. Det legges derfor til grunn at også denne søknaden gjelder transport av ved med traktor, og at kjøring skal foregå langs etablerte skogsveier og traktorspor, frem til kjørbar bilvei (Blåmolia). I nevnte sak fikk Myrland tillatelse til å kjøre inntil ti turer.

Formålet med kjøringen er angitt å være utkjøring av ved fra hogstområde. Altså ikke turkjøring. Kjøring vil foregå langs traktorvei, og frem til kjørbar bilvei. Av det vi kan se, vil ferdsel med traktor i dette omfanget ikke føre til stor slitasje traktorveien/underlaget.

Når det gjelder bestemmelsens øvrige vilkår, kan vi anse at søkeren har påvist et særlig behov for transport. Vedtransport bør være et kurant formål. Men, slik transport kan normalt løses ved bruk av snøskuter om vinteren, etter søknad og tillatelse med hjemmel i forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark etc. § 5 bokstav e (transport av ved med snøskuter). Behovet kan med andre ord dekkes på andre måter, i dette tilfellet ved bruk av snøskuter. Av tillatelsen Statskog har gitt, er det dessuten anledning til å transportere ut veden frem til 30. april 2020.

Den omsøkte kjøringen er vurdert opp mot naturmangfoldlovens § 9 (føre-var-prinsippet). Med de vilkår som settes til barmarkskjøring i dette omfanget vil kjøringen ikke skade naturmangfoldet. Denne kjøringen samt annen kjøring i området vurderes heller ikke til å medføre en for stor belastning på økosystemet.

En helhetsvurdering av omsøkte kjøring taler ikke for at dispensasjon etter forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark etc. § 6 skal gis, da ikke alle vilkår i loven er oppfylt. Den omsøkte ferdselen vil riktignok ikke medføre for stor belastning på underlaget, men det foreligger ikke et behov som tilsier at transporten må foregå på barmark. Behovet som foreligger bør derimot kunne dekkes ved bruk av snøskuter på snødekt mark.

MOTORFERDSEL I UTMARK - BARMARK - GULLAUG STEEN

Saksbehandler:	Thomas Olufsen Skrautvol	Arkiv: K01
Arkivsaksnr.:	19/241	

Saksnr.:	Utvalg	Møtedato
30/19	Plan og ressursutvalget	05.06.2019

Rådmannens innstilling:

Gullaug Steen gis dispensasjon for kjøring med bil/ATV til egen hytte på Hemminghyttlia (gnr/bnr 42/19). Dispensasjonen gjelder på barmark fram til 31.12.2023.

Dispensasjon gis på følgende vilkår:

- Trasé: fra Nesliveien til hytta, langs etablert skogsvei/traktorvei. Som inntegnet i kart vedlagt søknaden.
- All kjøring utenom angitte formål og løype er forbudt.
- Kjøring er forbudt i tidsrommet 23.00 - 07.00.
- Ferdsel skal skje hensynsfullt og med hensyn til annen virksomhet i området.
- Det tillates inntil ti (10) turer hvert år.
- Det skal føres kjørebok. Dato og underskrift skal påføres med kulepenn i kjøreboka før hver tur tar til.
- Kart over trasé, grunneiertyllatelse, dispensasjon og kjørebok skal medbringes og vises fram ved kontroll.
- Mislighold av dispensasjonen og/eller vilkår satt i dispensasjon kan føre til umiddelbar inndragelse av dispensasjon.

Vedtaket har hjemmel i forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag § 6.

Søknaden er vurdert etter naturmangfoldloven §§ 8 – 12. En har på grunnlag av tilgjengelig vitenskapelig og erfaringsbasert informasjon tilstrekkelig kunnskap for å si at motorferdsel etter omsøkte trasé ikke vil ha vesentlig innvirkning på, eller vil være en risiko for alvorlige eller irreversible skader på naturmiljøet, naturmangfold og økosystem.

Saksutredning:

Gullaug Steen søker om dispensasjon fra motorferdselloven for å kjøre bil og/eller ATV langs vei fra Nesliveien til hytte på egen eiendom (gnr/bnr 42/19). Søker har lagt ved kart, grunneiertyllatelse, legeerklæring og bekreftelse fra fysioterapeut. Søknaden begrunnes med nevnte legeerklæring og bekreftelse fra fysioterapeut.

Siden søknaden omhandler kjøring på barmark, skal den vurderes etter forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag § 6. Søknaden skal også vurderes mot prinsippene i lov om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven) §§ 8 til 12.

Bakgrunn:Forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag § 6:

I unntakstilfelle kan kommunestyret – eller et annet folkevalgt organ som kommunestyret bestemmer – etter skriftlig søknad gi tillatelse til kjøring utover § 2 – § 5, dersom søkeren

påviser et særlig behov som ikke knytter seg til turkjøring, og som ikke kan dekkes på annen måte. Før eventuell tillatelse gis, skal transportbehovet vurderes mot mulige skader og ulemper i forhold til et mål om å redusere motorferdselen til et minimum.

Rundskriv T-1996-1:

7.3.2 Tillatelse ved særlig behov, § 6

Lovens vilkår

«Bestemmelsen er streng. Følgende betingelser må være oppfylt for at tillatelse skal kunne gis:

- søkeren må påvise et særlig behov,
- behovet må ikke knytte seg til turkjøring,
- behovet må ikke kunne dekkes på annen måte, og
- behovet må vurderes mot mulige skader og ulemper ut fra målet om å redusere motorferdselen til et minimum.

Hva som er «unntakstilfeller», «særlig behov som ikke knytter seg til turkjøring» og «som ikke kan dekkes på annen måte» beror på en konkret skjønnsmessig vurdering. Ved skjønnsvurderingen må lokale forhold kunne spille inn, men likevel slik at bestemmelsens strenghet ivaretas.»

Transport av bevegelseshemmede/funksjonshemmede

«Forskriftens § 5 første ledd bokstav b gir en bestemmelse om funksjonshemmedes adgang til snøscooterkjøring (...). Dersom bevegelseshemmede skyldes alder eller midlertidig sykdom, eller det gjelder transport med annet enn snøscooter, må tillatelse i tilfelle vurderes etter forskriftens § 6.

Bevegelseshemmede/funksjonshemmede stiller i en gruppe for seg som har større behov for, og må gis større muligheter enn andre til å bruke motoriserte fremkomstmidler. De kan således ha et «særlig behov» for motorferdsel etter forskriftens § 6. Om den enkeltes bevegelseshemming er av en slik art at det foreligger et «særlig behov», må vurderes konkret i hvert enkelt tilfelle. I denne forbindelse kan det være aktuelt å legge vekt på legeerklæring.

Slik kjøring kan ikke sies å være turkjøring som ikke kan tillates. Ved vurderingen av om lovens kriterier for å gi tillatelse er oppfylt, må det legges vekt på graden av funksjonshemming/bevegelseshemming og hva slags kjøring det søkes om. Det kan gis tillatelse til transport til bestemte steder etter en nærmere vurdering, f.eks. hytte eller utfartssted, mens kjøring ut over dette bør man være restriktiv med å tillate.

Før det eventuelt gis slik dispensasjon, skal søkerens behov for transport vurderes mot mulige skader og ulemper i forhold til et mål om å redusere motorferdselen til et minimum. Det bør i tillatelsen presiseres hvilken rute tillatelsen gjelder for og fastsettes et bestemt antall turer.

Gjelder det søknad om kjøring på barmark, vil det ha betydning om kjøringen kan skje langs veg som regnes for utmark etter lovens § 2, etter opparbeidet trasé o.l. På den måten vil motorferdselen være til minst mulig skade og ulempe for natur og friluftsliv.»

Vurdering:

Rundskriv T-1996-1 fra Miljøverndepartementet utdyper forskriftens § 6, særlig med hensyn på kjøring på barmark. Departementet legger videre til grunn at bevegelseshemmede/funksjonshemmede har større behov for, og må gis større muligheter enn andre til å bruke

motoriserte fremkomstmidler. De kan således ha et «særlig behov» for motorferdsel etter forskriftens § 6. Det kan være aktuelt å vektlegge legeerklæring. Slik kjøring kan ikke sies å være turkjøring som ikke kan tillates.

Ut fra legeerklæringen, som er supplert med brev fra fysioterapeut, fremkommer et tydelig behov for å kunne transportere utstyr/bagasje til bruk ved opphold på hytta. Det eksisterer kjørbare skogs-/traktorveier helt frem til hytta, slik at eventuell kjøring dit kan følge gamle kjørespor. Hvorvidt kjøring på traktorveien foregår med bil eller ATV synes å ha liten betydning.

Vi vurderer at det eksisterer et reelt behov for å kunne bruke bil eller ATV til hytta, men må forholde oss til målet om å redusere motorferdselen til et minimum. I liknende saker tidligere, har søkere fått innvilget inntil ti årlige turer. Det, sammen med annen kjøring, vil ikke gi betydelig skade eller slitasje på veien (ei heller natur eller friluftsliv), og anses som hensiktsmessig også i dette tilfellet.

Den omsøkte kjøringen er vurdert opp mot naturmangfoldlovens § 9 (føre-var-prinsippet). Med de vilkår som settes til barmarkskjøring i dette omfanget vil kjøringen ikke skade naturmangfoldet. Denne kjøringen samt annen kjøring i området vurderes heller ikke til å medføre en for stor belastning på økosystemet.

En helhetsvurdering av omsøkte kjøring taler for at dispensasjon etter forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark etc. § 6 skal gis, da lovens vilkår er oppfylt. Den omsøkte ferdsele vil ikke medføre for stor belastning på underlag, natur og friluftsliv, og det foreligger et reelt behov for transport på barmark til hytta.

SØKNAD OM DISPENSASJON FRA MOTORFERDSELLOVEN - RITA FRANTZEN

Saksbehandler: Thomas Olufsen Skrautvol
 Arkivsaksnr.: 19/253

Arkiv: K01

Saksnr.: **Utvalg** **Møtedato**
 31/19 Plan og ressursutvalget

05.06.2019

Rådmannens innstilling:

Rita Frantzen gis dispensasjon for kjøring til hytte i Savådalen, i forbindelse med vedlikehold av hytta. Dispensasjonen gjelder slik at også Ruth Frantzen, Kent Villesen og Martin F. Novik kan kjøre. Dispensasjonen gjelder inntil fem turer, og er gyldig til og med 31.12.19.

Dispensasjon gis på følgende vilkår:

- Trasé: Langs skogsvei fra Savjord til hytta i Savådalen.
- All kjøring utenom angitte formål og trasé er forbudt.
- Kjøring er forbudt i tidsrommet 23.00 - 07.00.
- Ferdsel skal skje hensynsfullt og med hensyn til annen virksomhet i området.
- Det tillates inntil fem (5) turer på barmark med bil, ATV eller lett traktor.
- Det skal føres kjørebok. Dato og underskrift skal påføres med kulepenn i kjøreboka før hver tur tar til.
- Kart over trasé, grunneierrtillatelse, dispensasjon og kjørebok skal medbringes og vises fram ved kontroll.
- Mislighold av dispensasjonen og/eller vilkår satt i dispensasjon kan føre til umiddelbar inndragelse av dispensasjon.

Dispensasjonen gjelder for transport av utstyr og materiell til vedlikehold av hytta. Øvrig transport av folk, utstyr og bagasje kan ikke tillates. Men når det gis tillatelse til transport i forbindelse med vedlikehold, er det samtidig anledning til å medbringe både folk og bagasje til opphold på hytta, gitt at det er plass og ikke medfører ekstra kjøring.

Vedtaket har hjemmel i forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag § 6.

Søknaden er vurdert etter naturmangfoldloven §§ 8 – 12. En har på grunnlag av tilgjengelig vitenskapelig og erfaringsbasert informasjon tilstrekkelig kunnskap for å si at motorferdsel etter omsøkte trasé ikke vil ha vesentlig innvirkning på, eller vil være en risiko for alvorlige eller irreversible skader på naturmiljøet, naturmangfold og økosystem.

Saksutredning:

Rita Frantzen søker om dispensasjon fra motorferdselloven for å transportere materiell og utstyr langs skogsvei fra Savjord til hytte hun og familien disponerer/leier i Savådalen. Frantzen søker om dispensasjon for seg, sin mor Ruth Frantzen, samboer Kent Villesen og sønn Martin F. Novik. Søker har lagt ved bekreftelse på at hun leier og skal vedlikeholde hytta, samt kart med inntegnet trasé og grunneierrtillatelse for motorferdsel på barmark.

Søknaden skal vurderes etter forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag § 6. Søknaden skal også vurderes mot prinsippene i lov om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven) §§ 8 til 12.

Bakgrunn:

Forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag § 6:

I unntakstilfelle kan kommunestyret – eller et annet folkevalgt organ som kommunestyret bestemmer – etter skriftlig søknad gi tillatelse til kjøring utover § 2 – § 5, dersom søkeren påviser et særlig behov som ikke knytter seg til turkjøring, og som ikke kan dekkes på annen måte. Før eventuell tillatelse gis, skal transportbehovet vurderes mot mulige skader og ulemper i forhold til et mål om å redusere motorferdselen til et minimum.

Rundskriv T-1996-1:

7.3.2 Tillatelse ved særlig behov, § 6

Lovens vilkår

«Bestemmelsen er streng. Følgende betingelser må være oppfylt for at tillatelse skal kunne gis:

- søkeren må påvise et særlig behov,
- behovet må ikke knytte seg til turkjøring,
- behovet må ikke kunne dekkes på annen måte, og
- behovet må vurderes mot mulige skader og ulemper ut fra målet om å redusere motorferdselen til et minimum.

Hva som er «unntakstilfeller», «særlig behov som ikke knytter seg til turkjøring» og «som ikke kan dekkes på annen måte» beror på en konkret skjønnsmessig vurdering. Ved skjønnsvurderingen må lokale forhold kunne spille inn, men likevel slik at bestemmelsens strenghet ivaretas.»

Transport til hytte

«Forskriftens § 5 første ledd bokstav c har en bestemmelse om kjøring til hytte på vinterføre. Hyttekjøring ut over det må vurderes konkret i hvert enkelt tilfelle. Utgangspunktet er at det ikke skal være kurant å få dispensasjon. (...)»

Transport av ordinært utstyr, bagasje, proviant o.l kan det normalt ikke gis tillatelse til der avstanden til hytta er kortere enn 2,5 km. Gjelder det derimot transport av gjenstand som er for tung til å fraktes på annen måte enn med motorkjøretøy, kan det foreligge et særlig behov for transport. Eventuell tillatelse etter forskriftens § 6 må i tilfelle begrenses til et enkelttilfelle.

Transport med barmarkskjøretøy til hytte bør det som hovedregel ikke gis tillatelse til. Slik transport bør bare tillates dersom det kan kjøres på traktorveg e.l., og etter en særlig streng vurdering.»

Vurdering:

Etter forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark etc. § 6 kan kommunen gi tillatelse til bruk av motorisert transport etter søknad når det foreligger et "særlig behov". Det er bare adgang til å gi dispensasjon i spesielle tilfeller, jf. begrepet "særlig behov". Ved vurderingen av om "særlig behov" foreligger, vil det være av betydning om motorferdselen er nødvendig og har et nytteformål, eller bærer preg av unødvendig kjøring eller fornøyleskjøring. Er kravet til "særlig behov" oppfylt, vil det bero på et forvaltningsmessig skjønn om det skal gis

tillatelse. Skjønnsvurderingen innebærer en helhetsvurdering av saken i lys av lovens formål, hvor behovet for transport vurderes mot mulige skader og ulemper som ferdselen kan forårsake.

Rundskriv T-1996-1 fra Miljøverndepartementet utdyper forskriftens § 6 ytterligere, også med hensyn på transport til hytte. Departementet legger til grunn at utgangspunktet er at det ikke skal være kurant å få dispensasjon for transport av utstyr og bagasje til hytte utover forskriftens § 5 bokstav c (eksempelvis på barmark). For at tillatelse skal kunne gis, må søkeren blant annet påvise et særlig behov, og behovet må ikke kunne dekkes på annen måte.

Formålet med kjøringen er angitt å være transport av utstyr og materiell til vedlikehold og bruk av hytta. Altså ikke turkjøring. Transport av materiell til vedlikehold av hytta bør kunne anses som et særlig behov, men det samme gjelder ikke for transport av utstyr og bagasje for normal bruk av nevnte hytte. Dersom det gis tillatelse til frakt av utstyr og materiell til vedlikehold av hytta, bør det dog samtidig være mulig å medbringe nødvendig bagasje og utstyr til å kunne bruke den. Siden de som skal vedlikeholde hytta ikke selv er eiere, kan ikke behovet sies å kunne dekkes på andre måter. Normalt ville eier av en hytte mer enn 2,5 km fra brøytet bilvei kunne få dispensasjon for å frakte nødvendig utstyr og bagasje med snøskuter på snødekt mark. Men Frantzen ville måttet søke etter forskriftens § 6 igjen, da for kjøring med snøskuter på vinterføre.

Dispensasjoner for kjøring på barmark i liknende saker, har begrenset kjøringen til ti årlige turer. Ti årlige turer over en flerårig periode bør likevel være å anse som unødvendig kjøring når formålet er vanlig vedlikehold. Med god planlegging bør en uten store utfordringer klare å transportere nødvendig utstyr og materiell med et fåtall turer, iløpet av én sesong. Inntil fem turer begrenset til 2019 bør følgelig være et tilstrekkelig antall. Kjøring vil foregå langs etablert skogsvei mellom Savjord og hytta i Savådal. Det er ikke angitt hvilken type kjøretøy som skal benyttes, og vi legger til grunn at kjøring er planlagt med bil, lett traktor eller ATV. Av det vi kan se, vil inntil fem turer med motorkjøretøy på barmark ikke føre til en for stor samlet belastning på vei eller naturmiljø.

Det må også nevnes at det i umiddelbar nærhet til veien er registrert botaniske forekomster av ulike arter av særlig stor forvaltningsinteresse. Dette er arter som det er viktig å ta hensyn til for eksempel i planprosesser, og ikke minst i forhold til motorferdselsaker. Belastning på vei og naturmiljø er langt mindre når marken er dekket av snø, og vi kan ikke se at kjøring på snødekt mark vil påvirke disse forekomstene i noen grad. Skulle det være behov for kjøring i forbindelse med vedlikehold av hytta utover de nevnte fem turene, bør Frantzen derfor henvises til å benytte snøskuter om vinteren. Det forutsetter da ny søknad etter forskriftens § 6.

Den omsøkte kjøringen er vurdert opp mot naturmangfoldlovens § 9 (føre-var-prinsippet). Med de vilkår som settes til barmarkskjøring i dette omfanget vil kjøringen ikke skade naturmangfoldet. Denne kjøringen samt annen kjøring i området vurderes heller ikke til å medføre en for stor belastning på økosystemet.

En helhetsvurdering av omsøkte kjøring taler for at dispensasjon etter forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark etc. § 6 kan gis. Den omsøkte ferdselen, med de begrensninger vi setter vil ikke medføre for stor belastning på skogsvei og naturmiljø, og det foreligger et særlig behov.

SØKNAD OM DISPENSASJON FRA MOTORFERDSELLOVEN - THOR JAN BREIMO

Saksbehandler: Thomas Olufsen Skrautvol
Arkivsaksnr.: 19/259

Arkiv: K01

Saksnr.: Utvalg Møtedato
32/19 Plan og ressursutvalget

05.06.2019

Rådmannens innstilling:

Thor Jan Breimo gis ikke dispensasjon for å transportere materiell og utstyr til hytte, på barmark mellom Gråtådalsveien og Stivatnan.

Vedtaket har hjemmel i forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag § 6.

En helhetsvurdering av omsøkte kjøring taler ikke for at dispensasjon etter forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag § 6 skal gis. Med hensyn på at Breimo i en treårsperiode til og med 2018 hadde dispensasjon for vedlikehold av hytta, kan vi ikke se at det nå foreligger et unntakstilfelle med særlig behov for transport som ikke kan dekkes på annen måte. Behovet som foreligger bør derimot normalt kunne dekkes ved bruk av snøskuter på snødekt mark, etter søknad og tillatelse med hjemmel i forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag § 5 bokstav c. Det forutsetter dog at søker disponerer snøskuter, siden det ikke finnes noe leiekjøringstilbud i dette området.

Søknaden er vurdert etter naturmangfoldloven §§ 8 – 12. En har på grunnlag av tilgjengelig vitenskapelig og erfaringsbasert informasjon tilstrekkelig kunnskap for å si at motorferdsel etter omsøkte trasé ikke vil ha vesentlig innvirkning på, eller vil være en risiko for alvorlige eller irreversible skader på naturmiljøet, naturmangfold og økosystem.

Saksutredning:

Thor Jan Breimo søker om dispensasjon fra motorferdselloven for å transportere materiell og utstyr med bil langs traktorvei fra Gråtådalsveien til egen hytte ved Stivatnan (gnr/bnr/fnr 61/3/2), i forbindelse med oppgradering og løpende vedlikehold av hytta. Han søker om fem årlige turer til og med 2021. Søker har lagt ved kart over trasé og grunneiertyllatelse.

Søknaden skal vurderes etter forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag § 6. Søknaden skal også vurderes mot prinsippene i lov om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven) §§ 8 til 12.

Bakgrunn:

Forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag § 6:

I unntakstilfelle kan kommunestyret – eller et annet folkevalgt organ som kommunestyret bestemmer – etter skriftlig søknad gi tillatelse til kjøring utover § 2 – § 5, dersom søkeren påviser et særlig behov som ikke knytter seg til turkjøring, og som ikke kan dekkes på annen måte. Før eventuell tillatelse gis, skal transportbehovet vurderes mot mulige skader og ulemper i forhold til et mål om å redusere motorferdselen til et minimum.

Rundskriv T-1996-1:

7.3.2 Tillatelse ved særlig behov, § 6

Lovens vilkår

«Bestemmelsen er streng. Følgende betingelser må være oppfylt for at tillatelse skal kunne gis:

- søkeren må påvise et særlig behov,
- behovet må ikke knytte seg til turkjøring,
- behovet må ikke kunne dekkes på annen måte, og
- behovet må vurderes mot mulige skader og ulemper ut fra målet om å redusere motorferdselen til et minimum.

Hva som er «unntakstilfeller», «særlig behov som ikke knytter seg til turkjøring» og «som ikke kan dekkes på annen måte» beror på en konkret skjønnsmessig vurdering. Ved skjønnsvurderingen må lokale forhold kunne spille inn, men likevel slik at bestemmelsens strenghet ivaretas.»

Transport til hytte

«Forskriftens § 5 første ledd bokstav c har en bestemmelse om kjøring til hytte på vinterføre. Hyttekjøring ut over det må vurderes konkret i hvert enkelt tilfelle. Utgangspunktet er at det ikke skal være kurant å få dispensasjon. (...)

Transport av ordinært utstyr, bagasje, proviant o.l kan det normalt ikke gis tillatelse til der avstanden til hytta er kortere enn 2,5 km. Gjelder det derimot transport av gjenstand som er for tung til å fraktes på annen måte enn med motorkjøretøy, kan det foreligge et særlig behov for transport. Eventuell tillatelse etter forskriftens § 6 må i tilfelle begrenses til et enkelttilfelle.

Transport med barmarkskjøretøy til hytte bør det som hovedregel ikke gis tillatelse til. Slik transport bør bare tillates dersom det kan kjøres på traktorveg e.l., og etter en særlig streng vurdering.»

Vurdering:

Rundskriv T-1996-1 fra Miljøverndepartementet utdyper forskriftens § 6, også med hensyn på transport til hytte. Departementet legger til grunn at utgangspunktet er at det ikke skal være kurant å få dispensasjon for transport av utstyr og bagasje til hytte utover forskriftens § 5 bokstav c (eksempelvis på barmark). Barmarkskjøring kan kun tillates i helt spesielle tilfeller. Kan det komme på tale å gi dispensasjon for barmarkskjøring etter forskriftens § 6, skal det skje etter en meget streng vurdering av vilkårene. For at tillatelse skal kunne gis, må søkeren blant annet påvise et særlig behov, og behovet må ikke kunne dekkes på annen måte.

Formålet med kjøringen er angitt å være transport av utstyr og materiell til hytta, i forbindelse med oppgradering og løpende vedlikehold. Altså ikke turkjøring. Kjøring vil foregå mellom Gråtådsveien og hytte ved Stivatnan, etter traktorvei. Breimo har tidligere fått flerårig dispensasjon for inntil fem årlige turer med samme formål, denne gikk ut i 2018.

Av det vi kan se, vil omsøkt ferdsel med bil ikke føre til nevneverdige skader eller stor slitasje på den etablerte traktorveien. Men det er et 20-talls hytter i dette området. Dersom eierne av alle disse hyttene skal ha dispensasjon til å drive løpende vedlikehold, kan det medføre vesentlig mye ferdsel med motoriserte kjøretøy. Selv om et fåtalls turer til én hytte ikke

medfører stor forskjell på vei, naturmiljø og generell trivsel i området, kan den samlede belastningen potensielt bli stor.

En kan argumentere for at vedlikehold av hytte er et særlig behov, da en er avhengig av å få transportert materiell inn til hytta. Således kan dette vilkåret anses for å være oppfylt. Men samtidig har søker hatt dispensasjon til samme formål den foregående treårsperioden, og har hatt anledning til både å vedlikeholde hytta og sørge for transport av nødvendig utstyr og materiell. Med tanke på å redusere motorferdselen til et minimum, og med hensyn til at tillatelse kun skal gis i unntakstilfeller, taler det ikke for at søker skal innvilges dispensasjon for fem årlige turer i en ny treårsperiode. En kan dog vurdere om behovet dekkes ved å innvilge fem turer begrenset til én sesong, eller ved å innvilge et fåtall turer over tre år (en til to årlige turer).

Transport av utstyr og materiell for løpende vedlikehold bør normalt kunne dekkes ved transport med snøskuter om vinteren. Slik transport kan etter søknad tillates for hytter som ligger mer enn 2,5 km fra brøytet bilvei, med hjemmel i forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark etc. § 5 bokstav c. Det forutsetter dog at søker disponerer snøskuter, siden det ikke finnes noe leiekjøringstilbud i dette området. Øvrig utstyr og bagasje som må medbringes for bruk sommerstid, bør kunne fraktes uten bruk av motorkjøretøyer.

Den omsøkte kjøringen er vurdert opp mot naturmangfoldlovens § 9 (føre-var-prinsippet). Med de vilkår som settes til barmarkskjøring i dette omfanget vil kjøringen ikke skade naturmangfoldet. Denne kjøringen samt annen kjøring i området vurderes heller ikke til å medføre en for stor belastning på økosystemet.

En helhetsvurdering av omsøkte kjøring taler ikke for at dispensasjon etter forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark etc. § 6 skal gis. Med hensyn på at Breimo i en treårsperiode til og med 2018 hadde dispensasjon for vedlikehold av hytta, kan vi ikke se at det nå foreligger et unntakstilfelle med særlig behov for transport som ikke kan dekkes på annen måte.

SØKNAD OM DISPENSASJON FRA MOTORFERDSELLOVEN - SONJA EIDISSEN

Saksbehandler: Thomas Olufsen Skrautvol
 Arkivsaksnr.: 19/260

Arkiv: K01

Saksnr.: **Utvalg** **Møtedato**
 33/19 Plan og ressursutvalget

05.06.2019

Rådmannens innstilling:

Sonja Eidissen gis dispensasjon for kjøring med bil til egentransport og frakt av utstyr og bagasje, i forbindelse med opphold på hytte ved Stivatnan (gnr/bnr/fnr 72/1/11).
 Dispensasjonen gjelder på barmark fram til 31.10.2021.

Dispensasjon gis på følgende vilkår:

- Trasé: langs skogs-/traktorvei fra Uglefjell/Jordbruhågen til angitt punkt sør for Langvatnet, som inntegnet i kart vedlagt søknaden.
- All kjøring utenom angitte formål og løype er forbudt.
- Kjøring er forbudt i tidsrommet 23.00 - 07.00.
- Ferdsel skal skje hensynsfullt og med hensyn til annen virksomhet i området.
- Det tillates inntil seks (6) turer hvert år.
- Det skal føres kjørebok. Dato og underskrift skal påføres med kulepenn i kjøreboka før hver tur tar til.
- Kart over trasé, grunneiertyllatelse, dispensasjon og kjørebok skal medbringes og vises fram ved kontroll.
- Mislighold av dispensasjonen og/eller vilkår satt i dispensasjon kan føre til umiddelbar inndragelse av dispensasjon.

Vedtaket har hjemmel i forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag § 6.

Søknaden er vurdert etter naturmangfoldloven §§ 8 – 12. En har på grunnlag av tilgjengelig vitenskapelig og erfaringsbasert informasjon tilstrekkelig kunnskap for å si at motorferdsel etter omsøkte trasé ikke vil ha vesentlig innvirkning på, eller vil være en risiko for alvorlige eller irreversible skader på naturmiljøet, naturmangfold og økosystem.

Saksutredning:

Sonja Eidissen søker om dispensasjon fra motorferdselloven for å kjøre inntil seks årlige turer med bil langs skogsvei fra Uglefjell/Jordbruhågen til Stivatnan, men ikke helt frem til egen hytte (gnr/bnr/fnr 72/1/11). Søker har lagt ved kart, grunneiertyllatelse, og vist til legeerklæring levert med tidligere søknad (saksnr. 15/274). Søknaden begrunnes med nevnte legeerklæring.

Siden søknaden omhandler kjøring på barmark, skal den vurderes etter forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag § 6. Søknaden skal også vurderes mot prinsippene i lov om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven) §§ 8 til 12.

Bakgrunn:Forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag § 6:

I unntakstilfelle kan kommunestyret – eller et annet folkevalgt organ som kommunestyret bestemmer – etter skriftlig søknad gi tillatelse til kjøring utover § 2 – § 5, dersom søkeren påviser et særlig behov som ikke knytter seg til turkjøring, og som ikke kan dekkes på annen måte. Før eventuell tillatelse gis, skal transportbehovet vurderes mot mulige skader og ulemper i forhold til et mål om å redusere motorferdselen til et minimum.

Rundskriv T-1996-1:

7.3.2 Tillatelse ved særlig behov, § 6

Lovens vilkår

«Bestemmelsen er streng. Følgende betingelser må være oppfylt for at tillatelse skal kunne gis:

- søkeren må påvise et særlig behov,
- behovet må ikke knytte seg til turkjøring,
- behovet må ikke kunne dekkes på annen måte, og
- behovet må vurderes mot mulige skader og ulemper ut fra målet om å redusere motorferdselen til et minimum.

Hva som er «unntakstilfeller», «særlig behov som ikke knytter seg til turkjøring» og «som ikke kan dekkes på annen måte» beror på en konkret skjønnsmessig vurdering. Ved skjønnsvurderingen må lokale forhold kunne spille inn, men likevel slik at bestemmelsens strenghet ivaretas.»

Transport av bevegelseshemmede/funksjonshemmede

«Forskriftens § 5 første ledd bokstav b gir en bestemmelse om funksjonshemmedes adgang til snøscooterkjøring (...). Dersom bevegelsesvanskene skyldes alder eller midlertidig sykdom, eller det gjelder transport med annet enn snøscooter, må tillatelse i tilfelle vurderes etter forskriftens § 6.

Bevegelseshemmede/funksjonshemmede stiller i en gruppe for seg som har større behov for, og må gis større muligheter enn andre til å bruke motoriserte fremkomstmidler. De kan således ha et «særlig behov» for motorferdsel etter forskriftens § 6. Om den enkeltes bevegelseshemming er av en slik art at det foreligger et «særlig behov», må vurderes konkret i hvert enkelt tilfelle. I denne forbindelse kan det være aktuelt å legge vekt på legeerklæring.

Slik kjøring kan ikke sies å være turkjøring som ikke kan tillates. Ved vurderingen av om lovens kriterier for å gi tillatelse er oppfylt, må det legges vekt på graden av funksjonshemming/bevegelseshemming og hva slags kjøring det søkes om. Det kan gis tillatelse til transport til bestemte steder etter en nærmere vurdering, f.eks. hytte eller utfartssted, mens kjøring ut over dette bør man være restriktiv med å tillate.

Før det eventuelt gis slik dispensasjon, skal søkerens behov for transport vurderes mot mulige skader og ulemper i forhold til et mål om å redusere motorferdselen til et minimum. Det bør i tillatelsen presiseres hvilken rute tillatelsen gjelder for og fastsettes et bestemt antall turer.

Gjelder det søknad om kjøring på barmark, vil det ha betydning om kjøringen kan skje langs veg som regnes for utmark etter lovens § 2, etter opparbeidet trasé o.l. På den måten vil motorferdselen være til minst mulig skade og ulempe for natur og friluftsliv.»

Vurdering:

Rundskriv T-1996-1 fra Miljøverndepartementet utdyper forskriftens § 6, særlig med hensyn på kjøring på barmark. Departementet legger videre til grunn at bevegelseshemmede/funksjonshemmede har større behov for, og må gis større muligheter enn andre til å bruke motoriserte fremkomstmidler. De kan således ha et «særlig behov» for motorferdsel etter forskriftens § 6. Det kan være aktuelt å vektlegge legeerklæring. Slik kjøring kan ikke sies å være turkjøring som ikke kan tillates.

Ut fra legeerklæringen fremkommer et behov for å kunne benytte motorisert kjøretøy i forbindelse med opphold på hytta. Det eksisterer kjørbare skogs-/traktorvei hele den omsøkte strekningen, slik at eventuell kjøring kan følge gamle kjørespor.

Vi vurderer at det eksisterer et reelt behov for å kunne bruke bil, men må forholde oss til målet om å redusere motorferdselen til et minimum. I liknende saker har søkere tidligere fått innvilget inntil ti årlige turer. Det omsøkte antallet er her inntil seks årlige turer, og eventuell dispensasjon bør følgelig ikke gjelde for mer enn det. Dette, sammen med annen kjøring, vil ikke gi betydelig skade eller slitasje på veien (ei heller natur eller friluftsliv), og anses som hensiktsmessig også i dette tilfellet.

Den omsøkte kjøringen er vurdert opp mot naturmangfoldlovens § 9 (føre-var-prinsippet). Med de vilkår som settes til barmarkskjøring i dette omfanget vil kjøringen ikke skade naturmangfoldet. Denne kjøringen samt annen kjøring i området vurderes heller ikke til å medføre en for stor belastning på økosystemet.

En helhetsvurdering av omsøkte kjøring taler for at dispensasjon etter forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark etc. § 6 skal gis, da lovens vilkår er oppfylt. Den omsøkte ferdsele vil ikke medføre for stor belastning på underlag, natur og friluftsliv, og det foreligger et reelt behov for transport på barmark.

SØKNAD OM DISPENSASJON FRA LOV OM MOTORFERDSEL I UTMARK OG VASSDRAG - JOHN-ARNE HUSMO

Saksbehandler: Thomas Olufsen Skrautvol
Arkivsaksnr.: 19/262

Arkiv: K01

Saksnr.: Utvalg Møtedato
34/19 Plan og ressursutvalget

05.06.2019

Rådmannens innstilling:

John-Arne Husmo gis ikke dispensasjon for å transportere materiell og utstyr med ATV langs skogsvei fra Navjord.

Vedtaket har hjemmel i forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag § 6.

En helhetsvurdering av omsøkte kjøring taler ikke for at dispensasjon etter forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag § 6 skal gis. Den omsøkte ferdselen vil riktignok ikke medføre for stor belastning på den etablerte skogsveien, men det foreligger ikke et særlig behov som tilsier at tillatelse som et unntakstilfelle kan gis.

Søknaden er vurdert etter naturmangfoldloven §§ 8 – 12. En har på grunnlag av tilgjengelig vitenskapelig og erfaringsbasert informasjon tilstrekkelig kunnskap for å si at motorferdsel etter omsøkte trasé ikke vil ha vesentlig innvirkning på, eller vil være en risiko for alvorlige eller irreversible skader på naturmiljøet, naturmangfold og økosystem.

Saksutredning:

John-Arne Husmo søker om dispensasjon fra motorferdselloven for å transportere bagasje og utstyr til hytte ved Kobbåvatnet (gnr/bnr/fnr 12/32/4) med ATV, langs skogsvei fra Navjord til enden av skogsveien. Han søker om ti årlige turer til og med 2024, og ønsker at dispensasjon skal gjelde for han selv og sin sønn Daniel Husmo. Søker har lagt ved kart over trasé og grunneiertyllatelse.

Søknaden skal vurderes etter forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag § 6. Søknaden skal også vurderes mot prinsippene i lov om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven) §§ 8 til 12.

Bakgrunn:

Forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag § 6:

I unntakstilfelle kan kommunestyret – eller et annet folkevalgt organ som kommunestyret bestemmer – etter skriftlig søknad gi tillatelse til kjøring utover § 2 – § 5, dersom søkeren påviser et særlig behov som ikke knytter seg til turkjøring, og som ikke kan dekkes på annen måte. Før eventuell tillatelse gis, skal transportbehovet vurderes mot mulige skader og ulemper i forhold til et mål om å redusere motorferdselen til et minimum.

Rundskriv T-1996-1:

7.3.2 Tillatelse ved særlig behov, § 6

Lovens vilkår

«Bestemmelsen er streng. Følgende betingelser må være oppfylt for at tillatelse skal kunne gis:

- søkeren må påvise et særlig behov,
- behovet må ikke knytte seg til turkjøring,
- behovet må ikke kunne dekkes på annen måte, og
- behovet må vurderes mot mulige skader og ulemper ut fra målet om å redusere motorferdselen til et minimum.

Hva som er «unntakstilfeller», «særlig behov som ikke knytter seg til turkjøring» og «som ikke kan dekkes på annen måte» beror på en konkret skønsmessig vurdering. Ved skønsvurderingen må lokale forhold kunne spille inn, men likevel slik at bestemmelsens strenghet ivaretas.»

Transport til hytte

«Forskriftens § 5 første ledd bokstav c har en bestemmelse om kjøring til hytte på vinterføre. Hyttekjøring ut over det må vurderes konkret i hvert enkelt tilfelle. Utgangspunktet er at det ikke skal være kulant å få dispensasjon. (...)»

Transport av ordinært utstyr, bagasje, proviant o.l kan det normalt ikke gis tillatelse til der avstanden til hytta er kortere enn 2,5 km. Gjelder det derimot transport av gjenstand som er for tung til å fraktes på annen måte enn med motorkjøretøy, kan det foreligge et særlig behov for transport. Eventuell tillatelse etter forskriftens § 6 må i tilfelle begrenses til et enkelttilfelle.

Transport med barmarkskjøretøy til hytte bør det som hovedregel ikke gis tillatelse til. Slik transport bør bare tillates dersom det kan kjøres på traktorveg e.l., og etter en særlig streng vurdering.»

Vurdering:

Rundskriv T-1996-1 fra Miljøverndepartementet utdyper forskriftens § 6, også med hensyn på transport til hytte. Departementet legger til grunn at utgangspunktet er at det ikke skal være kulant å få dispensasjon for transport av utstyr og bagasje til hytte utover forskriftens § 5 bokstav c (eksempelvis på barmark). Barmarkskjøring kan kun tillates i helt spesielle tilfeller. Kan det komme på tale å gi dispensasjon for barmarkskjøring etter forskriftens § 6, skal det skje etter en meget streng vurdering av vilkårene. For at tillatelse skal kunne gis, må søkeren blant annet påvise et særlig behov, og behovet må ikke kunne dekkes på annen måte.

Formålet med kjøringen er angitt å være transport av utstyr og bagasje så langt veien rekker, for bruk på hytta. Altså ikke turkjøring. Kjøring vil foregå med ATV fra Navjord og opp til enden av skogsveien. Husmo har tidligere fått dispensasjon for inntil ti årlige turer, for en periode på tre år.

Av det vi kan se, vil omsøkt ferdsel med ATV ikke føre til nevneverdige skader eller stor slitasje på den etablerte skogsveien, eller medføre store skader eller ulemper på naturmiljø eller for friluftslivet i området.

Søker må kunne påvise et særlig behov. I søknaden har han ikke nevnt andre formål enn transport av utstyr og bagasje. Vi kan heller ikke se at transport av utstyr og bagasje i forbindelse med opphold på hytta er å anse som et særlig behov. Med tanke på å redusere

motorferdselen til et minimum, og med hensyn til at tillatelse kun skal gis i unntakstilfeller, taler det ikke for at søker skal innvilges dispensasjon for slik transport.

Nødvendig transport til hytta bør normalt kunne dekkes ved transport med snøskuter om vinteren. Slik transport kan etter søknad tillates for hytter som ligger mer enn 2,5 km fra brøytet bilvei, med hjemmel i forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark etc. § 5 bokstav c. Øvrig utstyr og bagasje som må medbringes for bruk sommerstid, bør kunne fraktes uten bruk av motorkjøretøyer.

Den omsøkte kjøringen er vurdert opp mot naturmangfoldlovens § 9 (føre-var-prinsippet). Med de vilkår som settes til barmarkskjøring i dette omfanget vil kjøringen ikke skade naturmangfoldet. Denne kjøringen samt annen kjøring i området vurderes heller ikke til å medføre en for stor belastning på økosystemet.

En helhetsvurdering av omsøkte kjøring taler ikke for at dispensasjon etter forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark etc. § 6 skal gis. Den omsøkte ferdsselen vil riktignok ikke medføre for stor belastning på den etablerte skogsveien, men det foreligger ikke et særlig behov som tilsier at tillatelse skal gis. Ei heller at det må foregå på barmark. Eventuelt behov bør normalt kunne dekkes ved bruk av snøskuter på snødekt mark.

MOTORFERDSEL I UTMARK - JARL DOKMO

Saksbehandler:	Thomas Olufsen Skrautvol	Arkiv: K01
Arkivsaksnr.:	19/273	

Saksnr.:	Utvalg	Møtedato
35/19	Plan og ressursutvalget	05.06.2019

Rådmannens innstilling:

Jarl Dokmo gis dispensasjon for kjøring av utstyr og materiell i forbindelse med vedlikehold av hytte (gnr/bnr/fnr 72/1/8). Dispensasjonen gjelder inntil fem turer i perioden 10.06.19 - 30.08.19.

Dispensasjon gis på følgende vilkår:

- Trasé: Langs skogs-/traktorvei fra Jordbruhågen til angitt punkt sør for Langvatnet, som inntegnet i kart vedlagt søknaden.
- All kjøring utenom angitte formål og trasé er forbudt.
- Kjøring er forbudt i tidsrommet 23.00 - 07.00.
- Ferdsel skal skje hensynsfullt og med hensyn til annen virksomhet i området.
- Det tillates inntil fem (5) turer med bil på barmark.
- Det skal føres kjørebok. Dato og underskrift skal påføres med kulepenn i kjøreboka før hver tur tar til.
- Kart over trasé, grunneierrtillatelse, dispensasjon og kjørebok skal medbringes og vises fram ved kontroll.
- Mislighold av dispensasjonen og/eller vilkår satt i dispensasjon kan føre til umiddelbar inndragelse av dispensasjon.

Vedtaket har hjemmel i forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag § 6.

Søknaden er vurdert etter naturmangfoldloven §§ 8 – 12. En har på grunnlag av tilgjengelig vitenskapelig og erfaringsbasert informasjon tilstrekkelig kunnskap for å si at motorferdsel etter omsøkte trasé ikke vil ha vesentlig innvirkning på, eller vil være en risiko for alvorlige eller irreversible skader på naturmiljøet, naturmangfold og økosystem.

Saksutredning:

Jarl Dokmo søker om dispensasjon fra motorferdselloven for å transportere materiell og maling langs traktorvei fra Jordbruhågen til angitt punkt sør for Langvatnet (like ved egen hytte (gnr/bnr/fnr 72/1/8)), i forbindelse med vedlikehold av hytta. Han søker om kjøring i perioden 10. juni 2019 til og med 30. august 2019. Type kjøretøy er ikke angitt, men siden praksis for dette området tidligere har vært kjøring med bil kan en ta utgangspunkt i at det gjelder også for denne søknaden. Søker har lagt ved kart over trasé og grunneierrtillatelse.

Søknaden skal vurderes etter forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag § 6. Søknaden skal også vurderes mot prinsippene i lov om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven) §§ 8 til 12.

Bakgrunn:

Forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag § 6:

I unntakstilfelle kan kommunestyret – eller et annet folkevalgt organ som kommunestyret bestemmer – etter skriftlig søknad gi tillatelse til kjøring utover § 2 – § 5, dersom søkeren påviser et særlig behov som ikke knytter seg til turkjøring, og som ikke kan dekkes på annen måte. Før eventuell tillatelse gis, skal transportbehovet vurderes mot mulige skader og ulemper i forhold til et mål om å redusere motorferdselen til et minimum.

Rundskriv T-1996-1:

7.3.2 Tillatelse ved særlig behov, § 6

Lovens vilkår

«Bestemmelsen er streng. Følgende betingelser må være oppfylt for at tillatelse skal kunne gis:

- søkeren må påvise et særlig behov,
- behovet må ikke knytte seg til turkjøring,
- behovet må ikke kunne dekkes på annen måte, og
- behovet må vurderes mot mulige skader og ulemper ut fra målet om å redusere motorferdselen til et minimum.

Hva som er «unntakstilfeller», «særlig behov som ikke knytter seg til turkjøring» og «som ikke kan dekkes på annen måte» beror på en konkret skjønnsmessig vurdering. Ved skjønnsvurderingen må lokale forhold kunne spille inn, men likevel slik at bestemmelsens strenghet ivaretas.»

Transport til hytte

«Forskriftens § 5 første ledd bokstav c har en bestemmelse om kjøring til hytte på vinterføre. Hyttekjøring ut over det må vurderes konkret i hvert enkelt tilfelle. Utgangspunktet er at det ikke skal være kurant å få dispensasjon. (...)»

Transport av ordinært utstyr, bagasje, proviant o.l kan det normalt ikke gis tillatelse til der avstanden til hytta er kortere enn 2,5 km. Gjelder det derimot transport av gjenstand som er for tung til å fraktes på annen måte enn med motorkjøretøy, kan det foreligge et særlig behov for transport. Eventuell tillatelse etter forskriftens § 6 må i tilfelle begrenses til et enkelttilfelle.

Transport med barmarkskjøretøy til hytte bør det som hovedregel ikke gis tillatelse til. Slik transport bør bare tillates dersom det kan kjøres på traktorveg e.l., og etter en særlig streng vurdering.»

Vurdering:

Rundskriv T-1996-1 fra Miljøverndepartementet utdyper forskriftens § 6, også med hensyn på transport til hytte. Departementet legger til grunn at utgangspunktet er at det ikke skal være kurant å få dispensasjon for transport av utstyr og bagasje til hytte utover forskriftens § 5 bokstav c (eksempelvis på barmark). Barmarkskjøring kan kun tillates i helt spesielle tilfeller. Kan det komme på tale å gi dispensasjon for barmarkskjøring etter forskriftens § 6, skal det skje etter en meget streng vurdering av vilkårene. For at tillatelse skal kunne gis, må søkeren blant annet påvise et særlig behov, og behovet må ikke kunne dekkes på annen måte.

Formålet med kjøringen er angitt å være transport av maling og materiell til hytta, i forbindelse med vedlikehold. Altså gjelder søknaden ikke turkjøring. Kjøring vil foregå mellom Jordbruhågen og et angitt punkt like ved hytta, etter traktorvei.

Av det vi kan se, vil omsøkt ferdsel med bil ikke føre til nevneverdige skader eller stor slitasje på den etablerte traktorveien. Men det er et 20-talls hytter i dette området. Dersom eierne av alle disse hyttene skal ha dispensasjon til å drive løpende vedlikehold, slik vi ser av en annen søknad som for øyeblikket er til behandling, kan det medføre vesentlig mye ferdsel med motoriserte kjøretøy. Selv om et fåtalls turer til én hytte ikke medfører stor forskjell på vei, naturmiljø og generell trivsel i området, kan den samlede belastningen potensielt bli stor.

En kan argumentere for at vedlikehold av hytte er et særlig behov, da en er avhengig av å få transportert materiell inn til hytta. Således kan dette vilkåret anses for å være oppfylt. Dokmo har de siste ti år ikke hatt dispensasjon til å frakte utstyr og materiell på barmark. Det taler for at det nå er et reelt behov for å unntaksvis få tillatelse til transport av materiell. Med tanke på å redusere motorferdselen til et minimum, og med hensyn til at tillatelse kun skal gis i unntakstilfeller, taler det for at søker bare skal innvilges dispensasjon for et fåtall turer. Inntil fem turer i den omsøkte perioden i juni-august anses å være tilstrekkelig.

Transport av utstyr og materiell utover de nevnte fem turene, bør normalt kunne dekkes ved transport med snøskuter om vinteren. Slik transport kan etter søknad tillates for hytter som ligger mer enn 2,5 km fra brøytet bilvei, med hjemmel i forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark etc. § 5 bokstav c. Dokmo innehar på nåværende tidspunkt en slik dispensasjon.

Den omsøkte kjøringen er vurdert opp mot naturmangfoldlovens § 9 (føre-var-prinsippet). Med de vilkår som settes til barmarkskjøring i dette omfanget vil kjøringen ikke skade naturmangfoldet. Denne kjøringen samt annen kjøring i området vurderes heller ikke til å medføre en for stor belastning på økosystemet.

En helhetsvurdering av omsøkte kjøring taler for at dispensasjon etter forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark etc. § 6 kan gis. Den omsøkte ferdselen, med de begrensninger vi setter vil ikke medføre for stor belastning på skogsvei og naturmiljø, og det foreligger et særlig behov.

SØKNAD OM DISPENSASJON FRA MOTORFERDSELLOVEN - BARMARK - JUDITH BRENDMO

Saksbehandler: Thomas Olufsen Skrautvol
Arkivsaksnr.: 19/293

Arkiv: K01

Saksnr.: Utvalg Møtedato
36/19 Plan og ressursutvalget

05.06.2019

Rådmannens innstilling:

Judith og Sigbjørn Brendmo gis dispensasjon for kjøring med ATV til hytte ved Langvatnet (gnr/bnr/fnr 16/121/8), for egentransport og frakt av utstyr og bagasje. Dispensasjonen gjelder på barmark fram til 31.12.2023.

Dispensasjon gis på følgende vilkår:

- Trase: Fra Fv 813 i Storjordlia til hytta ved Langvatnet langs etablert traktorvei/kjørespor, som inntegnet i kart vedlagt søknaden.
- All kjøring utenom angitte formål og løype er forbudt.
- Kjøring er forbudt i tidsrommet 23.00 - 07.00.
- Ferdsel skal skje hensynsfullt og med hensyn til annen virksomhet i området.
- Det tillates inntil ti (10) turer hvert år.
- Det skal føres kjørebok. Dato og underskrift skal påføres med kulepenn i kjøreboka før hver tur tar til.
- Kart over trasé, grunneiertyllatelse, dispensasjon og kjørebok skal medbringes og vises fram ved kontroll.
- Mislighold av dispensasjonen og/eller vilkår satt i dispensasjon kan føre til umiddelbar inndragelse av dispensasjon.

Vedtaket har hjemmel i forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag § 6.

Søknaden er vurdert etter naturmangfoldloven §§ 8 – 12. En har på grunnlag av tilgjengelig vitenskapelig og erfaringsbasert informasjon tilstrekkelig kunnskap for å si at motorferdsel etter omsøkte trasé ikke vil ha vesentlig innvirkning på, eller vil være en risiko for alvorlige eller irreversible skader på naturmiljøet, naturmangfold og økosystem.

Saksutredning:

Judith Brendmo søker om dispensasjon fra motorferdselloven for at hun og hennes ektemann Sigbjørn Brendmo ønsker å kjøre med ATV langs etablert traktorvei/kjørespor fra Storjordlia til hytte ved Langvatnet (gnr/bnr/fnr 16/121/8). Søker har lagt ved nødvendig dokumentasjon. Søknaden omfatter persontransport samt frakt av utstyr og bagasje, begge deler til hytta, og begrunnes med nevnte legeerklæring.

Siden søknaden omhandler kjøring på barmark, skal den vurderes etter forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag § 6. Søknaden skal også vurderes mot prinsippene i lov om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven) §§ 8 til 12.

Bakgrunn:Forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag § 6:

I unntakstilfelle kan kommunestyret – eller et annet folkevalgt organ som kommunestyret bestemmer – etter skriftlig søknad gi tillatelse til kjøring utover § 2 – § 5, dersom søkeren påviser et særlig behov som ikke knytter seg til turkjøring, og som ikke kan dekkes på annen måte. Før eventuell tillatelse gis, skal transportbehovet vurderes mot mulige skader og ulemper i forhold til et mål om å redusere motorferdselen til et minimum.

Rundskriv T-1996-1:

7.3.2 Tillatelse ved særlig behov, § 6

Lovens vilkår

«Bestemmelsen er streng. Følgende betingelser må være oppfylt for at tillatelse skal kunne gis:

- søkeren må påvise et særlig behov,
- behovet må ikke knytte seg til turkjøring,
- behovet må ikke kunne dekkes på annen måte, og
- behovet må vurderes mot mulige skader og ulemper ut fra målet om å redusere motorferdselen til et minimum.

Hva som er «unntakstilfeller», «særlig behov som ikke knytter seg til turkjøring» og «som ikke kan dekkes på annen måte» beror på en konkret skjønnsmessig vurdering. Ved skjønnsvurderingen må lokale forhold kunne spille inn, men likevel slik at bestemmelsens strenghet ivaretas.»

Transport av bevegelseshemmede/funksjonshemmede

«Forskriftens § 5 første ledd bokstav b gir en bestemmelse om funksjonshemmedes adgang til snøscooterkjøring (...). Dersom bevegelsesvanskene skyldes alder eller midlertidig sykdom, eller det gjelder transport med annet enn snøscooter, må tillatelse i tilfelle vurderes etter forskriftens § 6.

Bevegelseshemmede/funksjonshemmede stiller i en gruppe for seg som har større behov for, og må gis større muligheter enn andre til å bruke motoriserte fremkomstmidler. De kan således ha et «særlig behov» for motorferdsel etter forskriftens § 6. Om den enkeltes bevegelseshemming er av en slik art at det foreligger et «særlig behov», må vurderes konkret i hvert enkelt tilfelle. I denne forbindelse kan det være aktuelt å legge vekt på legeerklæring.

Slik kjøring kan ikke sies å være turkjøring som ikke kan tillates. Ved vurderingen av om lovens kriterier for å gi tillatelse er oppfylt, må det legges vekt på graden av funksjonshemming/bevegelseshemming og hva slags kjøring det søkes om. Det kan gis tillatelse til transport til bestemte steder etter en nærmere vurdering, f.eks. hytte eller utfartssted, mens kjøring ut over dette bør man være restriktiv med å tillate.

Før det eventuelt gis slik dispensasjon, skal søkerens behov for transport vurderes mot mulige skader og ulemper i forhold til et mål om å redusere motorferdselen til et minimum. Det bør i tillatelsen presiseres hvilken rute tillatelsen gjelder for og fastsettes et bestemt antall turer.

Gjelder det søknad om kjøring på barmark, vil det ha betydning om kjøringen kan skje langs veg som regnes for utmark etter lovens § 2, etter opparbeidet trasé o.l. På den måten vil motorferdselen være til minst mulig skade og ulempe for natur og friluftsliv.»

Vurdering:

Rundskriv T-1996-1 fra Miljøverndepartementet utdyper forskriftens § 6, særlig med hensyn på kjøring på barmark. Departementet legger videre til grunn at bevegelseshemmede/funksjonshemmede har større behov for, og må gis større muligheter enn andre til å bruke motoriserte fremkomstmidler. De kan således ha et «særlig behov» for motorferdsel etter forskriftens § 6. Det kan være aktuelt å vektlegge legeerklæring. Slik kjøring kan ikke sies å være turkjøring som ikke kan tillates.

Ut fra legeerklæringen fremkommer et behov for å kunne benytte motorisert kjøretøy i forbindelse med opphold på hytta. Søker kan ikke gå lengre stykker og i ulendt terreng. Det eksisterer kjørbare traktorveier og kjørespor helt frem til hytta, slik at eventuell motorisert ferdsel kan følge disse.

Vi vurderer at det eksisterer et reelt behov for å benytte ATV til hytta, men må forholde oss til målet om å redusere motorferdselen til et minimum. I liknende saker tidligere, har søkere fått innvilget inntil ti årlige turer. Det, sammen med annen kjøring, vil ikke gi betydelig skade eller slitasje på veien (ei heller natur eller friluftsliv), og anses som hensiktsmessig også i dette tilfellet.

Den omsøkte kjøringen er vurdert opp mot naturmangfoldlovens § 9 (føre-var-prinsippet). Med de vilkår som settes til barmarkskjøring i dette omfanget vil kjøringen ikke skade naturmangfoldet. Denne kjøringen samt annen kjøring i området vurderes heller ikke til å medføre en for stor belastning på økosystemet.

En helhetsvurdering av omsøkte kjøring taler for at dispensasjon etter forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark etc. § 6 skal gis, da lovens vilkår er oppfylt. Den omsøkte ferdselen vil ikke medføre for stor belastning på underlag, natur og friluftsliv, og det foreligger et reelt behov for transport på barmark til hytta.